

ALEXANDER HAMILTON OG HANS MØDRENE
SLÆGT. TIDSBILLEDER FRA DANSK VEST-
INDIENS BARNDOM.

Af H. U. Ramsing.

INDLEDNING.

Det er ikke mange af Dansk Vestindiens Sønner, hvem det er blevet forundt at gribe ind i Verdens Histories store Dramaer. En af den unge nordamerikanske Republiks største Aander og mest fremragende Forkæmpere, *Alexander Hamilton*, fandt dog Ly i Dansk Vestindien i sin Barndom og havde sin første Skolegang paa St. Croix.

Samtiden nævnte ham som Ligemand med Washington og Franklin. *Talleyrand* siger i *Études sur la République*, at han anser Napoleon, Fox og Hamilton for at være Tidens tre største Mænd, og at hvis han skulde vælge imellem dem, gav han den første Plads til Hamilton. Eftertiden har ligestillet ham med Lincoln, og *Høffding* har i vore Dage berømmet ham som en af de største politiske Filosofer, der nogensinde har levet.¹

Paa de unge Fristaters Himmel var han et flammende Meteor, der sluktes, da det knapt var tændt. Men i sin korte Flugt udrettede han Stordaad for sit Land, og hans Bedrifter vandt hans Medborgeres fuldeste Anerkendelse. Paa det Mindesmærke, som blev rejst efter hans Død, betegnes han som »The patriot of incorruptible integrity, the soldier of approved valour, the statesman of consummate wisdom.«

Hans Liv i Fristaterne ligger i det klare Dagslys. Efter en kort Forberedelse i *Francis Barbers grammar school* i *Elisabethtown* i New Jersey blev Hamilton i 1774 optaget i *Kings College*, det nuværende *Columbia Universitet* i New York, hvor han studerede Jura.² 14. Marts 1776 blev han Chef for et Artillerikompani, som med stor Hæder deltog i Staten New Yorks Frihedskamp, og allerede næste Marts ind-

¹ Tilskueren 1889 p. 702.

² Dictionary of American biography. London Humphrey Melford 1932. Bind VIII. p. 171 ffg.

traadte han i *George Washingtons* Stab som Adjutant og snart ogsaa som intim Hjælper og Ven. Omkring Krigens Slutning blev han Medlem af Staten New Yorks lovgivende Forsamling, og i 1786 gav han Stødet til Sammenkaldelsen af den Convention, som udarbejdede de Forenede Staters Konstitution. Gennem sit Arbejde i Conventionen og ikke mindst ved sine Afhandlinger i Tidsskriftet *The Federalist* fik han en meget væsentlig Andel i dens Form og Indhold, selv om man langt fra paa alle Punkter imødekom hans Ønsker. Paa Washingtons Opfordring blev han Statssekretær for Finanserne, og i denne Stilling udførte han, støttet af sine Publikationer: *Public credit, National Bank* og *Encouragement and protection of manufactures*, et grundlæggende Arbejde for Amerikas Bank- og Pengevæsen, som endnu har Gyldighed. Efter Washingtons Død blev han under de truende Krigsudsigter hans Afløser som Hærens Overanfører.

Men ligesaa omfattende og dygtigt som hans Arbejde var, ligesaa pludseligt blev det afbrudt, da han 11. Juli 1804 blev dødeligt saaret i en Duel med en politisk Modstander, *Aaron Burr*. Saaret bragte ham Døden, inden den 12. Juli var til Ende.

Medens saaledes den sidste Del af Alexander Hamiltons Liv er velkendt, talte han selv kun lidet om sine Familieforhold, og han har kun i almindelige Udtryk givet Meddelelser om sin Barn-dom og første Ungdom.

Det er Hensigten med den følgende Beretning at løfte det Slør, som hidtil har hvilet over dette Tidsafsnit, og at fremstille den Baggrund af Familie og Venner, som han havde under sin Opvækst og i sin tidlige Ungdom, førend han blev den store Statsmand i den unge Republik.

Der er saa meget mere Grund til at gøre dette Arbejde nu, som Oplysningerne for en stor Del maa søges i det dansk-vestindiske Arkiv, hvori mange Protokoller er stærkt medtagne af Tropehede og Tropefugtighed samt beskadigede af Termiter, saaledes at adskillige Dokumenter allerede nu er mutilerede og et enkelt helt hensmuldret i Tiden mellem 1902, da jeg afskrev det og i 1936, da jeg igen vilde undersøge det.

ALEXANDER HAMILTONS MØDRENE SLÆGT.

Beretningen om *Alexander Hamiltons* mødrene Slægt begynder paa den lille engelske *Ø Nevis*, som ligger blandt de saakaldte *Leeward Øer*, øst for St. Croix. Her levede i den første Halvdel af det 18. Aarhundrede et Ægtepar, Lægen og Planteren *John Faucett* (*Fawcett*), vistnok af fransk huguenottisk Afstamning, og hans Hustru *Mary*. De var blevet gift før 1714, i

hvilket Aar en vis Kaptajn *Frank Keynall* i Følge Øens Common Records gav dem begge tilsammen en Pengegave.³ Paa Grund af ægteskabelige Uoverensstemmelser og Stridigheder blev Ægteskabet ophævet, og 5. Februar 1740 blev det sidste Baand imellem dem løst, idet John Faucett paatog sig en aarlig Udbetaling paa £ 53. 4 sh. til hende, imod at hun for sig og Arvingerne gav Afkald paa al Ret til forskellig, ikke nærmere specificeret fast Ejendom, tilhørende Fællesboet.⁴

I dette Ægteskab kendes to Døtre, nemlig *Ann*, gift med Planteren *James Lytton*, og *Rachel*, gift med Købmanden *John (Johan) Michael Lavien*. De nøjagtige Tidspunkter for disse to Ægteskaber kendes ikke, men det første maa være fra Tiden omkring 1730, det sidste omtrent fra 1745, og der maa have været en tilsvarende Aldersforskel imellem Søstrene.

15. Juni 1733 udvidede det danske vestindisk-guineiske Kompagni sine Besiddelser i Vestindien ved Købet af Øen St. Croix fra Frankrig, men den højtidelige Overtagelse af den nye Koloni fandt paa Grund af tilfældige Omstændigheder først Sted 10. Januar 1735. Øen var ikke ubeboet, og en Del Smaaplantager var spredt over den, især paa Midten af Øen og ved dens Vestende, men hvor mange af disse Plantere, der fortsatte Dyrkningen under Kompagniets Styre, kan ikke oplyses. Kompagniet lod foretage en Inddeling af Landet i Kvarterer og en Udmaaling i hele Plantagelodder, Rektangler med 2000 og 3000 Fods Sider. Denne Matrikulering er endnu den Dag i Dag Grundlaget for Øens Ejendomsinddeling. Ved at tilbyde disse Lodder paa billige Vilkaar lykkedes det snart at faa Plantere fra St. Thomas og fra de omliggende engelske og hollandske Øer som Tortola, Virgin Gorda (Spanishtown), Anguilla, St. Christopher (St. Kitts), Nevis, Antigua, Montserrat, St. Martin og St. Eustatius til at paabegynde Rydningen af Skoven og Opdyrkningen af St. Croix' frugtbare Jord. Det var Folk af mange Nationaliteter, der strømmede til. De fleste havde sikkert kun ringe Kapital, men en god Arbejdsvillie, ofte ogsaa en god Del Eventyrblod i Aarerne, og langt fra alle kunde i deres Handlinger svare til Moralens strenge Krav.

I 1737 herskede der en alvorlig Tørke paa flere af St. Croix' engelske Nabøer, bl. a. paa Nevis, og i det følgende Aar var der adskillige Familier fra denne Ø, som fulgte det danske Kompagnis Opfordringer og købte Jord paa St. Croix.

³ G. Atherton. *The Conqueror*. MacMillan & Co. London 1902. p. 3.

⁴ Nevis. *Common Records* 1725—46 p. 429. Jfr. G. Atherton. l. c. p. 537. G. Atherton. *A few of Hamiltons Letters*. MacMillan & Co. London 1903 p. 269 ffg.

Blandt disse var *James Lytton* og hans Hustru *Ann* og *Edward Evans*, som var gift med Lyttons Søster *Margaret*.

Lytton købte 24. Maj 1738 Plantagen *Grange* Nr. 9 i Kompagniets Kvarter,⁵ og Evans købte samme Dag Plantagen *Golden Rock*, Nr. 4 i samme Kvarter.⁶

Den første Tid maa have været vanskelig og drøj, thi inden Aarets Udgang blev St. Croix hærget af en voldsom Orkan, som anrettede stor Skade. *James Lytton* arbejdede dog ufortrødent og opnaaede snart at blive en Tillidsmand i det nye Samfund, som betragtede ham som en af de dygtigste og mest arbejdsomme Sukkerplantere.⁷ Han blev fast Bisidder i Skifteretten, Exekutor og Formynder i adskillige Boer.⁸

Han havde ved sin Ankomst til Øen tre eller fire Børn, *John Faucett*, f. ca. 1730, *Peter*, f. ca. 1733, *James*, f. ca. 1735 og endnu en Datter, hvis Navn ikke kendes, som blev født ca. 1738, omtrent ved Afrejsen til St. Croix. Her forøgedes Børneflokket hurtigt. 9. Februar 1742 fødtes og 25. Marts døbt *Luch Henry*, som døde 10. September, 23. August 1743 fødtes og 11. December døbt *Ann*, 20. November 1745 fødtes og 21. November døbt *Josia*, og 13. August 1747 fødtes og 4. September døbt *Elisabeth*.⁹

Familien *Evans'* Skæbne formede sig anderledes. *Margaret Evans*, James Lyttons Søster, døde allerede 28. August 1741,¹⁰ og faa Aar efter, i Efteraaret 1744 fulgte hun af *Edward Evans*,¹¹ som døde paa St. Christopher, hvor han havde oprettet Testamente 30. Juli 1744. James Lytton blev Formynder for de efterladte Børn, af hvilke den ældste, den 17aarige Isaac overtog Familiens frugtbare Plantage *Golden Rock*, opkaldt efter Kælenavnet for den rige lille hollandske Ø St. Eustatius nordvest for St. Kitts.

Uvist om det var nye Uheld paa de hjemlige Øer, der virkede, eller det var Rygtet om Lyttons og Evans' gode Resultater, som fristede, var der stadig flere af deres Familiekreds og Omgangsvener, som drog til St. Croix.

William Huggins fra St. Christopher og hans Hustru *Elizabeth Ewant* købte saaledes 21. Juni 1742 den halve Plantage Nr. 18

⁵ Pantebog f. St. Cr. 1736—45 p. 48.

⁶ Pantebog f. St. Cr. 1736—45 p. 1.

⁷ R. Haagensen. Beskr. o. Eylandet St. Croix 1758 p. 34.

⁸ Komp. Skiftepr. f. slutt. Sk. 1742—52 p. 1 Wm Childs Skifte 4. Okt. 1747 »James Lytton var allerede med en Del Formynder skaber belastet.« Han blev desuagtet valgt til Formynder.

⁹ Dansk Kirkeb. f. St. Cr. 1740—53.

¹⁰ Skiftepr. Nr. 2 f. Byf. p. St. Cr. 1739—42. Skifte Nr. 20.

¹¹ Skiftepr. Nr. 3 f. Byf. p. St. Cr. 1747—45, fol. 260 ff.

i Kompagniets Kvarter og forøgede næste Aar 15. Oktober sine Besiddelser med Nr. 32 C o t t a g e i samme Kvarter, en fuld Sukkerplantage.¹² Disse Folk var vistnok beslægtede med, og i alt Fald gode Venner af Familien Lytton. Flere Gange var de Faddere ved Børnenes Daab, og William Huggins deltog i Formynderskabet for Edward Evans' Børn.

Næste Aar, 1744, træffer vi Købmanden *John (Johan) Michael Lavien* fra Nevis paa St. Croix, og han har rimeligvis i Begyndelsen fortsat sin Købmandsvirksomhed. Paa St. Croix spores han tidligst 6. Maj 1744, da i Følge en i Edward Evans' Bo indleverede Regning havde solgt den afdøde og hans Børn forskellige Manufakturvarer og Husholdningssager. Regningen indeholdt ogsaa et Beløb for Varer leveret paa Nevis, altsaa før 1738. Den blev godkendt af Arvingerne, men Lytton indbragte dog en Modfordring, et Laan paa 20 Pistoler (Louis'dorer) som Evans havde laant Lavien paa Nevis, og som Lytton selv havde kautioneret for. Skifteretten resolverede, at Lavien skulde have sin Regning betalt, og at Lytton selv maatte være ansvarlig for Laanet overfor Boet.¹³

Hensigten med Laviens Bosættelse paa St. Croix var dog sikkert den, at han vilde være Planter. 18. Maj 1744 købte han, der i Skødet betegnes som »Merchant in Neeves«, af *Peter Titley* Sukkerplantagen Nr. 21 i Dronningens Kvarter, der siden hed *R u b y*, for 950 Rigsdaler, og som Vitterlighedsvidner ved Købet underskrev Edward Evans, Laurence Bladwell og James Lytton, et yderligere Bevis for det gode Forhold imellem dem.¹⁴ Han beholdt dog ikke Plantagen ret længe, thi endnu inden Aarets Udgang blev den solgt paa Auktion til Byfoged *Poul Jensen Lindemark*.¹⁵ Man faar en Formodning om, at Lavien ikke har kunnet klare Købesummen, thi næste Foraar nøjes han med en Bomuldsplantage, Nr. 12 i Kompagniets Kvarter, som kun var halvt saa stor. Han købte den af *Hendrich Stumphius*, til hvem han 3. Februar 1745 udstedte en Obligation for Købesummen 550 Rdl. Obligationen, der var affattet paa Hollandsk, blev læst 8. Februar 1745.¹⁶

Han beholdt dog heller ikke denne Ejendom ret længe. I Aarene mellem 1747 og 1752, snarest i 1748, ombyttede han dem med Sukkerplantagen Nr. 19 i Kompagniets Kvarter, ligeledes en halv Plantage paa 75 Agre.¹⁷

¹² Pantebog for St. Cr. 1736—45 p. 323, 440.

¹³ Skiftepr. Nr. 3 f. Byf. f. St. Cr. 1742—45 f. 270.

¹⁴ Pantebog f. St. Cr. 1736—45 p. 473.

¹⁵ Kopskatliste f. St. Cr. 1744.

¹⁶ Pantebog f. St. Cr. 1736—45. 8. Febr. 1745, indført paa Protokollens sidste Folie, der er hensmuldret i Tiden mellem 1902 og 1936.

¹⁷ Kopskatlister f. St. Cr. 1747 og 1752; mellemliggende Lister mangler.

Endvidere finder vi næste Aar 1745, at James Lyttons Svigermøder *Mary Faucett* og hendes Datter *Rachel* er komne til St. Croix. Første Gang vi sporer *Mary Faucett* er ved James Lyttons og Anns næst yngste Barn *Josias'* Daab, 21 November 1745, hvor hun er blandt Fadderne, og den ydre Anledning til hendes Ankomst har maaske netop været denne Begivenhed. Men hun havde vistnok ogsaa andre Planer. Hun ønskede og gennemførte et Ægteskab mellem *Rachel* og *John Michael Lavien*, endogsaa imod Datterens Ønske, »a hated marriage« kalder Sønnen Alexander Hamilton det senere.

Der findes i St. Croix Protokollerne bevaret et stærkt mutileret Dokument, hvori en *John (Faucett)* i den for engelske officielle Dokumenter karakteristiske Stil testamenterer sin Datter *Rachel Faucett* alt sit Gods, saavel faste Ejendomme som Formue her eller andet Steds, og han udnævner hende til eneste Executrix. Af Underskriften er kun bevaret Fornavnet *John* og en Streg af Efternavnets Forbogstav. Vitterlighedsvidnerne er *Joseph Burke* og *Robert Huggins jun.* Tid og Sted for Udstedelsen er bortsmuldret, men paa St. Croix er det følgende Dokument i Protokollen dateret 5 Oktober 1745, og det er altsaa indført før denne Dato.¹⁸

Mary Faucett og *Rachel* maa have forladt de engelske Øer efter Testamentets Udstedelse og rimeligvis efter *John Faucetts* Død, og det er utvivlsomt blevet indført i Notarialprotokollen paa St. Croix forinden Brylluppet for at sikre *Rachels* Særeje.

Brylluppet er altsaa holdt paa St. Croix omkring Midten af 1745, hvilket stemmer med at den i Ægteskabet fødte Søn *Peter* i 1768 angives at være 22 Aar, altsaa født i 1746. *Rachel* var sikkert meget ung, dog næppe væsentlig yngre end 16 Aar, da hun blev gift, og *Lavien*, som havde drevet Købmandsskab i 1738, maa vel den Gang have været myndig, altsaa mindst 21 Aar, eller i 1745 omtrent 28 Aar gammel, snarere ældre. Der var altsaa en meget betydelig Aldersforskel paa Ægtefællerne, og Ægteskabet blev ikke lykkeligt.

Hun begik, som den senere Skilsmisdom udtrykker sig, »saadanne Fejl, som blandt Ægtefolk var uanstændige og meget suspekter«. *Lavien* havde i den Anledning ladet hende sætte i Fængsel, men han lod hende komme ud igen og opgav Sagen »i den Tanke, at hun skulde blive bedre«. Hun paa sin Side benyttede Friheden til i 1750 at rømme fra Øen, og hun efterlod Sønnen *Peter* hos Faderen. Om Fordelingen om Skyld og Ansvar i Ægteskabet paa dette Tidspunkt vides der intet ud over Skilsmisdom-

¹⁸ Notarialprotokol f. St. Cr. Nr. 318 f. 18.

mens Ord, men denne angik iøvrigt, som naturligt er, fortrinsvis de senere Hændelser.

Mary Faucett fortsatte sit Ophold paa St. Croix ogsaa efter Datterens Bryllup. Hun var 16 September 1747 paany Gudmoder ved James Lyttons og Anns Datter *Elizabeths* Daab. I 1747 og 48 opføres blandt Beboerne af Kompagniets Kvarter Maria Faucett med 3 kapable Slaver.¹⁹ Hendes Bolig er ikke nøjere angivet, men hun har sikkert hverken boet hos Lytton eller hos Lavien, men derimod hos Stadshauptmand *Bertrand Pieter de Nully*, som ejede Plantagen *Cathrines Rest*. Hun har tjent til Livets Ophold ved at udleje sine kapable Slaver til Arbejde. Desuden kan der paavises Regninger fra hende i forskellige Dødsboer, saa hun har flere Streng paa Buen. Bl. a. er der en Regning paa 11 Rdl. for Syning i *William Hendries* Bo.²⁰

Et straalende Erhverv har hun ikke haft, selv om hun søgte at svare enhver sit. 5 Oktober 1750 indkaldte hun sine Kreditorer ved tinglæst Proklama, da hun vilde forlade Øen,²¹ og 24 Oktober tinglæstes hendes Kvittring for Salgssummen for en bortsolgt Slave.²² I *Jan Roachs* Bo skyldte hun 6 Rdl., men Fordringen blev i 1754 betraget som uvis, »da hun ej er her, men i Armod fra Øen bortgangen.«²³

Tidspunktet for hendes Afrejse synes at stemme med Rachels Rømning, og Moder og Datter er sikkert fulgtes ad tilbage til de engelske Øer, vistnok til St. Kitts.

Her testamenterede *Mary Faucett* i alt Fald 5 Maj 1756 til Datteren sine 3 Slaver,²⁴ og rimeligvis er hun død ikke længe derefter.

RACHEL LAVIENS SENERE ÆGTESKABELIGE FORHOLD.

Paa St. Kitts levede i 1750aarene en ung skotsk Adelsmand *James Hamilton*, der saa vidt vides ernærede sig som Købmand.

Han tilhørte Slægtens *Cambuskeith* Linie, som er en af Huset *Hamiltons* ældste Sidelinier, idet Sir *David Hamilton* af *Cadzow*, som døde i 1374, havde to Sønner, *David*, fra hvem den hertugelige Linie *Hamilton* nedstammer, og *Walter*, som ægtede *Margaret*,

¹⁹ Kopskatlister f. St. Cr.

²⁰ Skiftepr. Nr. 33 f. Comp. 1742—52. Wm. Hendries Skifte. p. 108. Søren Møllers Skifte p. 205.

²¹ Pantebog f. St. Cr. 1749—51, f. 77.

²² Pantebog f. St. Cr. 1749—51, f. 80.

²³ Skiftepr. Nr. 33, f. Comp. 1742—52, p. 542.

²⁴ Common Records of St. Christopher. Vol. X, Nr. 1 p. 180, 5. May 1756. G. Atherton *The Conqueror* p. 49, 538.

Datter af *Walter Lesly*, Earl af Ross, og som blev Stamfader til Cambuskeith Linien. Mand efter Mand kan Linien følges fra *John Hamilton* af Camsketh, som levede i 1542.

James Hamilton var fjerde Søn af *Alexander Hamilton*, Laird af Grange i Stevenston Sogn i Ayrshire, som 15 Juni 1711 paa Slottet Pollock underskrev Ægteskabskontrakt med *Elisabeth Pollock*, Datter af Sir *Robert Pollock* af Pollock og *Annabella Stewart*. De havde i deres Ægteskab 9 Sønner og 2 Døtre.

Den ældste Søn *John* blev døbt 19 August 1712 i Stevenston Kirke, den næste *Robert* blev født 3 Februar og døbt samme Sted 9 Februar 1715, og den tredie Søn *Alexander* blev født 6 Februar og døbt samme Sted 12 Februar 1717.

For den følgende Søn *James*, som i den i 1820 trykte Stamtavle betegnes som »A proprietor in the West Indies, and father of general Hamilton, the celebrated statesman and patriot in the United States, who fell greatly regretted, in a duel with a Mr. Burr«, og for de næste Sønner *Walter* og *George*, som begge døde ugifte, og som vistnok var Tvillinger, har Fødselsaar og Daabsdag ikke kunnet findes, men for den syvende Søn *William*, som havde Børn, er det i »old Mr. Thomas Brown's manuscripts« anført, at han er døbt 7 Oktober 1721. Man tager da næppe fejl ved at ansætte James Hamiltons Fødselsaar til 1718.²⁵

James Hamilton var følgelig nogle og tredive Aar gammel, da *Rachel Lavien* gjorde hans Bekendtskab paa St. Kitts, og hun fik omkring 1753 og 1755 to Sønner *James* og *Alexander Hamilton* med ham. Paa Grund af hendes tidligere Ægteskab var det nu umuligt at legalisere Forholdet, men de betragtede sig utvivlsomt som Ægtefolk.

Da Efterretningen herom naaede St. Croix, rejste *John Michael Lavien* for Tamperretten paa St. Croix Krav om Skilsmisse, hvorefter Retten udstedte følgende Stævnamaal:

Praeses og Assesores i den andordnede Consistorial Ret paa Eilandet Ste Croix giøre vitterligt, at for os haver andraget John Michael Lavien, Borger og Frivaaner samme steds, idet hand finder sig høilig forpligtet at søge Skilsmisse med hans Hustru Rachael Lavien, af saadanne Feyl som iblant Ægtefæller vare uanstændige og meget suspecte, dog af Arrest og Process ved ham blev udtagen, i Tanke at alle ting skulde have blevet bedre, samt at hun som en ægte (Hustrue) forandret sit ugudelige Levned, og som sig hør og bør med ham leve, men i Stæden derfor nu en 9 Aar absenteret sig fra ham, og til anden stæds hengaet, hvor hun adskillige uægte Børn skal have avlet, saa at saadant meenes meer end nok at være til at faae Skilsmisse, og Citanten frie fra hende aldeles at blive, og hun

²⁵ Ægteskabskontrakt af 15. Juni 1711 ejes af Mr. James Campbell, Kere-law (forhen Grange), Stevenston Sogn i Ayrshire. Stamtavle i George Robertson: Topographical Description of Ayrshire 1820. Daabsudskrifter og Old Mr. Thomas Brown's manuscr. fra Registrar-General of Scotland.

ikke nogen Rættighed at have enten til ham eller hvad lidet hand eier, fornemlig da samme meenes alleene at tilfalde ham og den Søn, som Citanten med hende i Ægteskab haver avlet. Ja Citanten, som saaledes er bleven fornærmet, skal i mange Aar allerede have taget dette sit Barn til sig og maintineret af det lidet hand var i Stand til at fortjene, hvor imod hun ufor- skammet, grov og ugudeligt haver viist sig, idet hun gandske haver glemt sin Pligt, og ladet baade Ægte Mand og Ægte Barn blive, men derimod med alle overgivet sig til Horerie, hvilke Ting Citanten siger skal være saa bekiendt, at hendes egne Slægt og Venner maa hade hende derfor, og som tilmelte Citant tænker det skulle være meeget haard, idet hand maatte arbeide til hendes Profit, som ville muligens tildrage sig om hand, der som andre er dødelig, ikke i Tide laa hendes Ugudelighed for Dagen, og fra hende blev skilt, da om intet var skeet, saadan Casus førend hans Død, hun muelig ville søge, som Enke, Boet at indkomme og derfor ei alleene tilvende sig, hvad hun ikke burde have, men og tage det fra hans Barn, og til hendes Hore-unger give, hvad saadant ægte Barn alleene tilkomme.

Saa haver John Michael Lavien begiert, at dette Consistorial-stævnemaal maatte ham tilstaaes for derefter inden Rætten som fornemste Poster til Skilsmisse imod Eder Rachael Lavien at fremlægge, og Dom som meldt paastaa; sc.

Imo at I Rachael Lavien uden at tale om Eders slette Opførsel forhen, tilsidst haver absenteret Eder fra ham og reist anden Stæds hen, hvor I mange Aar har opholdt Eder.

2do at I Rachael Lavien saadant Tiid som I haver været fra ham skal haver avlet og fød adskillig u-ægte Børn med videre;

Thi bliver ei alleene saadant Stævnemaal ham tilstaaet, men I Rachael Lavien tillige indkaldet med 6 Ugers Varsel at møde for Os enten selv eller ved Fuldmægtig udi Consistorial Rætten, som her den 18 April førstkom- mende udi i mit Conferentz-Raad og General-Gouverneur Baron v. Præcks iboende Huus her i Byen Christiansted om formiddagen Kl. 9 slet skal blive holdet, der Citantens Beviser saavel som Stævnte som u-stævnte Vidner som andre erholdte at høre og see examineret og irættelagt andg. alt hvad her er mod Eder andført, og endelig Dom fra Eder at lide, saaledes at I Rachael Lavien ikke mindste Rættighed til Citanten *John Michael Laviens* Persohn eller Midler nu eiendes eller herefter eiendes vorder, skal have, men som frie fra Eder i alle Maader være, og om godt sindet i nye Ægteskab at ind- lade, hvorimod I at blive videre straffet (om kand paagribes) efter Lov og Forordninger, paa hvilket alt Citanten belover nærmere Demonstration inden Rætten at ville gjøre.

Som Vidner til samme Tiid, Ræt og Stæd, og under Falsmaals Bøders Fortabelse indkaldes til endelig Forklarings Aflæggelse om alt hvad her om Eder Rachael Lavien er andført og dertil henhører, I James Hendricks, Jemima Gorley, James Ash. Hvorefter da Citanten mener aldtid fuldkommen skal blive oplyst og hand som Meldt Dom imod Eder erholde, saaledes som forhen er paastaaet.

St. Croix den 26 Febr. 1759
Under Rætens Seigl og Secretairens Haand
(sign) *I. Klingberg.*

Anno 1759 d. 2 Martz havde vi undertegnede lovlig forkyndt dette Consistorial Stevnemaal for John Michael Lavien imod hans Hustrue Rachael Lavien paa Plantagien Herr Stads Hauptmand tilhørende, og ligeledes forkyndt det i Fortet, hvor hun var i Arrest, som var hendes 2de sidste Pladser

her paa Landet, ligeledes forkyndt det for alle de mentionerede Persohner.
Saa sandt hielpe os Gud og Hans Hellige Ord.

Test.

(sign) *P. Andersen.* (sign) *P. Hansen.*

Læst og Publiceret for St. Croix Byetings Ræt. Mandagen den 5 Martz
1759 og Pante Bogen Litr. E fol 330 tilført.

Test.

(sign) *E. Hesselberg.*²⁶

Vidnerne, som stævnedes, var alle boende paa St. Croix. James Hendricks boede i 1758 og 1759 forskellige Steder i Kongensgade i Christiansted, Jemima (Jeahomie) Gorley i Torvegade i samme By og James Wilhelm Ash solgte i 1759 sin Plantage Nr. 45 og 46 i Dronningens Kvt., Dele af den Plantage, som siden hed *C a n e - g a r d e n* til Thomas Callenan, der ogsaa ejede Nr. 32 i Kongens Kvt., hvor John Michael Lavien havde Ophold. De var alle Smaakaarsfolk, som kun ejede faa eller ingen Slaver. Rachel Lavien blev stævnet paa sine sidste Opholdssteder i 1750, nemlig Fængslet i Christiansværns Fort og paa Stads Hauptmand Bertrand Pieter de Nullys Plantage *C a t h r i n e s R e s t* i Kompagniets Kvt.²⁷

Det ejendommelige Stævningsbrev dømte i Virkeligheden Rachel, uden at hun blev adspurgt og uden at hendes Husbonds Vidner var afhørt, og hun udeblev ganske sikkert fra Domsforhandlingerne. Det maa dog indrømmes, at John Michael Laviens Krav var velbegrundede.

Skilsmissen bevilgedes 25 Juni 1759 med følgende Dom:

»John Michael Lawin har her til Rætten indstævnet hans Hustrue Rachael Lewine til Skilsmisse Doms Lidelse, foregivende, at hun ikke alleene i den Tiid, hun for nogle Aar siden levede i Egteskab med ham her, begik saadanne Feyl som iblandt Egtefolk var uanstændige og meget suspecte, som hand dog oversaae og af Arrest og Process loed hende udtage i den Tanke, at hun skulde blive bedre, men endog efter den Tiid og nu for 9 Aar siden skal have absenteret sig fra ham og paa et andet Stæd avlet adskillige U-Egte Børn.

Stevnemaalet til denne Sag, som her for Rætten den 18 April h. a. er incamineret, beviiser ved dets Paateigning, at Rachael Lewin lovlig er indstævnet.

Citanten har ikke alleene lovlig beviist, at Rachael Lawin har absenteret sig fra ham og levet paa et Engelsk Eyland i en 7 a 8 Aar, men endog, at hun i den Tiid har avlet 2de u Egte Børn; Efter Hvilke og flere denne Sags sammenstødende Omstændigheder,

Hermed kiendes for R æ t t, at det imellem John Michael Lewin og Rachael Lewin hidtil værende Egteskab bør være aldeles ophævet, saaledes at bem^{te} Rachael Lawin ikke bør have mindste Rettighed som Hustrue til enten John Michael Lewins Persohn eller Midler, som han nu eyer eller eyendes vorder.

²⁶ St. Croix Pantebog 1759 f. 330 U. S. Archives. Harold Larson, Brev af 4. Okt. 1937.

²⁷ Kopskatlister f. St. Cr. 1758, 1759.

Saa frakiendes og Rachael Lawins u-Egte Børn all Rætt eller Pretention til Citantens Gods og Midler. —

Dog skal denne Skilsmisse ikke hindre Citanten John Michael Lawin fra at begive sig i et nye og andet Egteskab.

Processens Omkostninger ophæves, siden de i Citantens Indlæg ere frafaldne, i det øvrige Reserveres Hans Maysts Rætt til Rachael Lewine.

Baron v. Prøck.

Schouboe. Laurberg. Klingberg. Moth. Hesselberg. Lars Wiel. 28

Som de fleste af Datidens Plantere havde J. M. Lavien en Del Gæld. Han skyldte Penge til det Vestindisk-Guineiske Kompagni, og da dettes Aktiver og Passiver i 1755 blev overtagne af Kongen, maatte Lavien ligesom de øvrige Debitorer efter Commerce Collegiets Ordre af 14 Decbr. 1756 afdrage sin Gæld i Løbet af 8 Aar; han syntes at have fyldestgjort sine Forpligtelser.²⁹

I de forskellige Dødsboer møder vi Lavien som Debitor eller som Kreditor, altid for smaa Beløb, og han gør ikke Indtryk af at være en kapitalstærk Mand.³⁰

I de Aar, som fulgte efter Rachels Bortrejse, bliver hans økonomiske Forhold øjensynlig forværrede. 20 Juni 1753 maa han sælge sin Plantage Nr. 19 Kompagniets Kvt. for 2000 Rdl. til de jødiske Pengeudlaanere *Jacob de Cordova sen.* og *Emanuel Aboab* i Christiansted.³¹ Lidt senere, 7 Novbr. 1753 sælger han en Negerkvinde og hendes Barn til Dr. *Charles Hall*.³²

Herefter bliver J. M. Lavien ikke mere en selvstændig Plantageejer. I de følgende Aar finder vi ham bosat paa forskellige Plantager, for hvis Ejere han har paataget sig at udføre Markarbejde med sine Slaver. I 1753—54 og senere i 1758—59 arbejdede han for Brødrene Heyliger i Kongens Kvt., i 1760 paa Generalguvernør v. Prøcks Plantager i Dronningens Kvt.³³ Her var han ogsaa i 1757, da han paa lige Fod med Kvarterets Plantere klagede over Priserne paa Plantagefornødenheder.³⁴ I 1761 flyttede han fra v. Prøcks Plantager til Frederiksted, hvor han boede til sin Død. Efter sin Bosættelse i Byen deltog han ikke mere selv i Arbejdet, men han udlejede 1762—65 sine Negre til

²⁸ Skifteretspr. Nr. 41 f. Chrsted. Rachael Lewins Skifte. f. 386.

²⁹ Indk. europ. og vestind. Br. Journal A Nr. 1618 af 5 Sept. 1758, jfr. Nr. 1417 af 28 Maj 1759. Gen. Toldk. Arkiv.

³⁰ Skiftepr. Nr. 3 for Byf. p. St. Cr. 1742—45. Henry Bensons og Hustrus Skifte f. 312, Skiftepr. Nr. 33 f. Comp. 1742—52. Wm. Hendries Skifte p. 124. Henry Blizzards Skifte p. 180. Søren Sommers Skifte p. 220. Joseph Robinsons Skifte, p. 448.

³¹ Pantebog f. St. Cr. 1752—55 f. 96.

³² Pantebog f. St. Cr. 1752—55 f. 123.

³³ Kopskatlister f. St. Cr. 1753—54, 1758—60.

³⁴ Indk. vestind. Br. Journ. Litr. A. Nr. 936, 13 Aug. 1757.

Planteren Major Krause ved Kontrakt af 28 Juli 1762. Han synes ogsaa at have spekuleret i Byggegrunde i den hurtigt opvoksende By Frederiksted. I 1763 købte han 9 Huslodder, og i 1767 yderligere 4 Huslodder, alle i Prinsensgade.³⁶

Det fremgaar af Kopskatlisterne, at Lavien i 1758 og vel ogsaa tidligere har haft en Kvinde i sin Husstand, og siden benyttede han den Ret, som Tamperretsdommen havde givet ham til at indgaa nyt Ægteskab. Hustruens Eksistens omtales direkte i en Regning af 3 November 1765 til *Thomas Wades* Dødsbo, hvori der kræves Betaling »To Mrs. Lovien for washing 1 Real 4 Styver«. ³⁷

Indtil Udgangen af 1761 bestaar Husstanden af Mand, Hustru og 1 Søn, øjensynlig *Peter Lavien* af første Ægteskab. I 1762 og 63 er der 2 Sønner, i 1764 en Søn og Datter, men 1765 og 1766 ingen Sønner og 1 Datter. I 1764 eller 1765 er følgende *Peter Lavien* bortrejst til Syd Carolina, hvor han opholdt sig i 1768. De to spæde Børn af andet Ægteskab døde imidlertid snart, og i Kopskatlisten for 1767, der er optaget 16 Januar 1768, er ogsaa Hustruen død, og Lavien er nu alene, uden Hustru og Børn.³⁸

I sine sidste Leveaar, antagelig i 1769, blev Lavien Forstander for det nyoprettede Frederiksted Hospital. Da han døde den 28 Februar 1771, bestod hans Bolig af et enkelt Værelse paa Hospitalet, hvori hans Seng og øvrige Indbo fandtes. Hans Gangklæder var paafaldende prunkende i Sammenligning med, hvad man kender fra andre Dødsboer. Der var 1 brun Klædeskjole med »slette« Guldgaloner og 1 blaa Vest med Sølvgaloner, 1 blaa galoneret Kjole med 2 røde guldgalonerede Veste, 1 grøn galoneret Kjole, 1 sort Silkekjole og 1 Par sorte Bukser, 1 hvid Kjole og Vest samt 6 Halsbind, 1 Manchetskjorte og 3 Par hvide Bukser, 1 gammel Hat, nogle Sølvkospænder, men for Resten »adskilligt Kram, som ingen Vurdering kunde sættes paa«. Vurderingssummerne for de prægtige Klæder tyder dog paa, at de ikke har staaet i alt for skrigende Misforhold til den gamle Hat.³⁹

Lavien ejede endnu 2 af de Huslodder i Prinsensgade, som han havde købt i Juli 1767;⁴⁰ de blev bortsolgt paa Auktion i Løbet af Marts 1771, men indbragte ikke meget.⁴¹ At Laviens økonomiske Kaar nu var magre, fremgaar af, at han kort før sin Død havde maattet pantsætte sine Guldknapper for et ringe Beløb.

³⁶ Panteb. f. St. Cr. 1762—65 f. 376 Kopskatlister f. St. Cr. 1762—65.

³⁶ Maalebrev i Landmaalerarkiv for Frsted.

³⁷ Skiftepr. Nr. 137 f. Frsted 1765—70. *Thomas Wades* Skifte. f. 174.

³⁸ Kopskatlister f. St. Cr. 1758—71.

³⁹ Skiftebrevspr. Nr. 138 f. Frsted. 1771—74 f. 7 ffg.

⁴⁰ Landmaalerarbejdspr. 1765 ffg. f. 19.

⁴¹ The Royal Dan. Am. Gazette I Nr. 70, 6 Marts 71. ffg.

Til de fraværende Arvinger blev Arven ved Boets Slutning 30 September 1771 opgjort til 172 Rdl. 8 Realer.

Professor *L. L. Hammerich* har venligst henledt min Opmærksomhed paa, at Navnet Lavien rettest maa opfattes som et Bynavn, og at der i det vestlige Polen findes en lille By *Lowien*. Lignende Bynavne findes iøvrigt ofte i det gamle slaviske Omraade Øst for Elben. Selv om Bynavnet er af slavisk Rod, vil der næppe være noget til Hinder for, at den Person, som bærer det, er Tysker.

Kun en eneste Gang er Navnet fundet som original Underskrift i de vestindiske Papirer, nemlig da *Peter Lavien* egenhændig kvitterer for sin Arv i Moderens Bo,⁴² men adskillige Gange er Underskrifter af *John Michael Lavien* gængsne som Lavien og Lovien, og disse Former maa derfor betragtes som autentiske fremfor de angliserede *Lawine*, *Lowine*, *Lewine* m. fl. Fornavnene varierer fra *Johan* eller *Johann Michael* til angliserede *Form John* (I^{no}) *Michael*. *J. M. Lavien* har behersket det engelske Sprog, som han sædvanlig benytter i sine Regnskaber. Han skriver i 1745 hollandsk til Hollænderen *Stumphius*, men tysk i 1762 til Major *Krause*⁴³ og i 1761 til den dansktalende Prokurator *Henrich Mariager*, hvis efterladte Slægt boede i Norge og København.⁴⁴ Derimod foreligger der intet Dokument fra Lavien paa dansk. Man kan herefter ret sikkert sætte hans Nationalitet til nordtysk.

Rachel lod ikke høre fra sig under Skilsmisssagen, men fortsatte foreløbig uforstyrret sit Samliv med *James Hamilton*. Han var næppe nogen dygtig Forretningsmand, og til sidst brød det sammen for ham. Han gik fallit og maatte træde i andres Brød.

1 April 1765 bekendtgjorde *Alexander Moir* af Firmaet *Alexander Moir & Alexander Gordon*, at han i Maj Maaned agtede at rejse til Europa, og at alle hans Kreditorer derfor maatte indsende deres Krav til ham eller til *James Towers* i Christiansted. Denne Indkaldelse førte *James Hamilton* til St. Croix. Som Fuldmægtig for *Archibald Ingram* af St. Christopher skulde han hos St. Croix Firmaet inddrive et Beløb, som omsat til dansk-vestindisk Mønt og med Tillæg af Renter og Omkostninger blev til £ 807.11 sh. 11 d. Firmaet nægtede at anerkende Fordringen, og Pengene kunde kun inddrives gennem Sagsanlæg, men de blev tilkendt Hamilton ved Christiansteds Bytingsrets Gæsteretsdom af 14 December 1765 og derefter udbetalt 8 Januar 1766.⁴⁵

⁴² Skiftebrevspr. Nr. 41 f. Chrsted, Rachael Lewines Skifte f. 386 ffg.

⁴³ Pantebog f. St. Cr. 1762—64 f. 44.

⁴⁴ Skiftepr. Nr. 37 for de C. F. Kipnasse overdr. Skifter 1772—77 f. 317, Oblig. af 23 Juli 1761.

⁴⁵ Pantebog f. St. Cr. 1757—72. f. 116 U. S. Archives. Pantebog f. St. Cr. 1765—67 f. 118.

James Hamilton havde hele sin Familie med til St. Croix. Rimeligvis har han søgt Støtte for sig og sine hos Familien Lytton, men der synes at være kommet Kurre paa Traaden. I Kopskatlisterne opføres Familien Hamilton ikke, og han nævnes slet ikke, men derimod forekommer hun i Listerne fra 1765 at regne tillige med sine 2 Sønner, først i 1765 og 1766 under hendes Pigenavn *Rachael Fatzieth* (!) og derefter i 1767 og 1768 som Rachael Lewine, men det er betegnende, at hun aldrig nævnes som Rachael Hamilton.

Hun lejede Købmanden *Thomas Dipnalls* Hus, som laa tæt ved den vestlige Indkørsel til Christiansted, dog ikke paa Hovedgaden Kongensgade, men i Baggaden Kompagnietsgade, hvor det havde Nr. 34, paa Gadens Nordside, tæt øst for engelsk Kirke og Skolehus.⁴⁶

1 August 1765 maa hun have sat Bo, thi paa den Dag købte Svogeren James Lytton 6 Stole til hende.⁴⁷

James Hamilton rejste tilbage til St. Kitts med de inddrevne Penge. Han har sikkert funden sin ægteskabelige Stilling ligesaa uholdbar som sin økonomiske og er snart rejst syd paa langs Øerne. Det er muligvis James Hamilton, hvis Hus omkring Nytaarstid 1771 blev angrebet under et Negeroprør paa Grenada, hvorved en Mr. Hamilton blev skudt gennem Læggen og to andre Blanke saaredes dødeligt.⁴⁸ Til sidst havnede han paa St. Vincent, nord for Grenada. Her levede han, da han 12 Juni 1793 tilskrev Sønnen *Alexander* et Brev,⁴⁹ og her blev han begravet 3 Juni 1799.⁵⁰

Efter at James Hamilton havde overladt Rachel og Børnene til Familiens Forsorg, gensaa han dem aldrig mere, og der var Aar imellem de Breve, han vekslede med sine Sønner.

FAMILIEN LYTTON.

I Tiden mellem Rachel Laviens to Ophold paa St. Croix var hendes endnu levende Søsterbørn bleven voksne og gift. Den ældste Søn John Faucett Lytton og de paa St. Croix fødte Børn med Undtagelse af *Ann* var døde, de fleste maaske allerede i 1740-Aarene.

⁴⁶ Kopskatlister f. St. Cr. 1765—1803 Landmaalerens Arbprot. 1765—85 f. 64, jfr. Arbprot. f. Chrsted 1803.

⁴⁷ Skiftebrevspr. Nr. 41 f. Chrsted, Rachael Lewines Skifte f. 386 ffg.

⁴⁸ R. Dan. Am. Gaz. I Nr. 58. 23 Jan. 1771 jfr. Lodge: Alexander Hamilton 1894. Appendix af Pickering 15 Febr. 1822.

⁴⁹ G. Atherton. A few of Hamiltons Letters. p. 176.

⁵⁰ G. Atherton. The Conqueror, p. 544. Den uklare Indførsel i Kirkebogen maa forstaas saaledes, at det var Sønnen og ikke Faderen, som blev »killed by Col. Baird« (5: Burr).

Først blev den ældste Datter gift med en Købmand i Christiansted ved Navn *Thomas Hallwood*. Brylluppet stod vist i 1753, og en Søn *John* blev født i December 1754.⁵¹ Der kom snart efter Brylluppet alvorlige økonomiske Vanskeligheder for Hallwood. *James Lytton* søgte at hjælpe, og en Grund i Christiansted, som han 6 Februar 1753 havde købt af det vestindisk-guineiske Kompagni, overdrog han 25 Oktober 1754 til Svigersønnen, som endnu samme Dag videresolgte den til Dr. William Mac Dowell.⁵² Men endnu inden Aarets Udgang døde Thomas Hallwood i Armod.⁵³ Enken og Barnet vendte tilbage til Fædre hjemmet, men 28 Juli 1756 bortgiftede James Lytton sen. fra Hjemmet sin Datter Madame Hallwood til en Mand, hvis Navn tilligemed hendes Fornavn er bortsmuldet i Kirkebogen.⁵⁴ Hun og Manden forsvinder dermed ud af Dokumenterne.

Hun maa være død før Faderen James Lytton, thi i hans Skifte af 1769 findes kun hendes Søn John Hallwood nævnt blandt Arvingerne. John har efter hendes og Mandens Død vist opholdt sig hos Bedsteforældrene. Da han naaede Skolealderen blev han sendt paa Akademi i Philadelphia; her var han i alt Fald i 1768 og senere.⁵⁵

I 1759 blev den 16aarige *Ann Lytton* gift med Købmanden *John Kirwan Venton* i Christiansted.⁵⁶ De havde kun et Barn i Ægteskabet, som naaede voksen Alder, nemlig Datteren *Ann Lytton Venton*, som blev født 1762 eller 1763.⁵⁷ Han købte 31 Maj 1759 Plantagen Nr. 14 i Vestende Kvt.⁵⁸ Allerede i Oktober 1761 begyndte John Kirwan Ventons Forretninger at gaa mindre godt, han skyldte Emanuel Aboab 3333 Rdl. for et Hus i Bjerregade i Christiansted og havde desuden sammen med en Philemon Sanders en anden Gæld til Aboab paa £ 436. 2 sh. 2 d.,⁵⁹ og hans Vanskeligheder steg. 30 Marts 1763 blev der foretaget Arrest i hans Hus og Effekter. Han var som Fallent borttrømt fra Øen til New York tilligemed Hustruen Ann, medens den spæde Datter blev efterladt hos Bedsteforældrene Lytton. Hans Fællesbo blev registreret 15 April, og 26 April krævede Bankierfirmaet Lytton

⁵¹ Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted 1772—79, James Lytton sen. Skifte f. 630 ffg.

⁵² Pantebog f. St. Cr. 1752—53 f. 208.

⁵³ Kopskatliste f. St. Cr. 1754.

⁵⁴ Dansk Kirkebog f. St. Cr. 1753—69 f. 12.

⁵⁵ Skiftepr. Nr. 49 f. Chrsted. 1767—71 Peter Lyttons Skifte f. 13 jfr. Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted. James Lytton sen. Skifte f. 662.

⁵⁶ Kopskatliste f. St. Cr. 1759.

⁵⁷ Skiftepr. Nr. 54 f. St. Cr. 1778—82 Repartitions Regul. i James Lytton sen. Skifte f. 695.

⁵⁸ Matr. f. St. Cr. 1759.

⁵⁹ Pantebog f. St. Cr. 1760—68 f. 244.

& Holliday, der var Kreditor, Auktionen over Effekterne standset, men forgæves. Ved Udgangen af Februar 1767 blev Boet sluttet med en Indgæld paa 5770 Rdl. mod en Udgæld paa 7813 Rdl.⁶⁰

Omtrent samtidig med Ann Lytton blev ogsaa hendes yngste Broder *James Lytton jun.* gift. Hans Hustru var *Jane Williams*, f. 1 Februar 1745 som Datter af Planteren *John Williams* og Hustru *Lea*.⁶¹ Hun fødte ham 21 Januar 1760 Sønnen *John Williams Lytton*, som blev hjemmedøbt af den danske Præst.⁶² Selv døde hun 8 Juni 1761, kun 16 Aar gammel og blev begravet næste Dag.⁶³

Allerede i Oktober 1763 giftede James Lytton sig paany med *Christiana Huggins*,⁶⁴ vistnok fra Nevis og nær beslægtet med den William Huggins, der havde været Fadder til hans yngste Søkende, og hvis Enke var bleven hans Svigerinde. Brylluppet stod hos Broderen Peter Lytton.

1 September 1762 indgik James Lytton jun. et Kompagniskab, der skulde vare til 1 Marts 1765, med *Robert Holliday* om en Købmands- og Bankierforretning,⁶⁵ men Forretningen gik ikke godt. Der var, som før berørt, Tab paa Lyttons Svoger, John Venton, og der var sikkert mange andre Tab, og de voksede James Lytton over Hovedet. Endnu inden Boet efter hans første Hustru var sluttet, sneg han og hans nye Hustru, Christiana Huggins, sig en mørk Julinat i 1764 om Bord i gamle Lyttons Skonnert »James and Ann«. Broderen Peter Lytton fulgte dem; de medtog de fleste af Boets Slaver, men de efterlod den lille Søn John hos Bedstemoderen Lea Williams. Først rejste de til Nevis og derfra til den hollandske Ø St. Martin. Herfra vendte Peter Lytton og Christiana tilbage til St. Croix, men James Lytton drog videre til Carolina, hvor hans Fader ogsaa havde Ejendomme. Efter faa Aars Forløb sluttede Christiana sig til ham, og de bosatte sig saa i Bay of Honduras, hvor der allerede den Gang fandtes flere engelske Kolonister, og hvor hans to ældste Børn af andet Ægteskab blev født.⁶⁶

James Lytton jun.s Flugt vakte stort Røre i Kolonien. 20 No-

⁶⁰ Skiftepr. Nr. 38 f. Byf. i Chrsted 1762—65 f. 293. Kopskatliste f. St. Cr. 1764.

⁶¹ Dansk Kirkebog f. St. Cr. 1740—53.

⁶² Dansk Kirkebog f. St. Cr. 1753—69.

⁶³ St. Johns Church regist. of Chrsted.

⁶⁴ Dansk Kirkebog f. St. Cr. 1753—69. Skiftepr. Nr. 37, 1772—77, f. de C. F. Kipnasse overdr. Sk. Jane Lyttons Skifte. f. 106.

⁶⁵ Pantebog f. St. Cr. 1762—65 f. 5.

⁶⁶ Skiftepr. Nr. 37, 1772—77, Jane Lyttons Skifte f. 106. Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted 1772—79. James Lytton sen. Skifte f. 634. Justitspr. f. St. Cr. Nr. 315 f. 30.

vember 1764 tilskrev Generalgouvernør *v. Prøck* Rentekammeret om Sagen⁶⁷ og meddelte, at »Tre unge Banqueroutiers af Købmænd var gangne fra Landet . . . iblandt disse Købmænd er en fornemmelig remarquable, som nyelig i disse Dage er gaaet bort, nemlig James Lytton jun., en Søn af den ældre Lytton, som har taget 22 Slaver med sig, som tilhørte en Søn, han har af sit første Ægteskab, og som Barnets Mormoder havde givet ham, og som vare i Faderens Værge. Men som det endnu ikke egentlig vides, hvor han er gaaet hen, saa har jeg ikke endnu fra Stedets Gouverneur kunnet reclamere disse Negre, som ikke ere hans Ejendom, men tilhører Barnet, som endnu er her paa Landet hos hans Mormoder.

Og som bemeldte James Lytton juns. Handels Compagnon Robert Holliday, som for hans Skyld nu sidder arresteret, er kommen efter, at den gamle James Lytton og Broderen Peter Lytton, som tillige ejer en Sukkerplantage her paa Landet, skal have været ham behjælpelige i hans og medbragte Slavers Desertion, saa maa jeg slutte, at denne hele Familie, har besluttet at gaa til de neutrale Eylande, og til den Ende har Raadet og jeg paa Hollidays Andragende givet *Advocato Regio Ordre* til paa det skarpeste at undersøge denne James Lyttons ulovlige Undvigelse herfra Landet, paa det at de som deri have været ham behjælpelige kunde vedbørlig vorde anset.« . . .

Lea Williams var forbitret over Bortførelsen af Dattersønnens Slaver. Hun sigtede James Lytton sen. for at have været delagtig i Sagen og krævede Erstatning af ham, og i et Brev af 11 September 1764 forlangte hun, at der blev indsat en særlig Værge for Barnet, som kunde varetage dets Interesser i Skiftet efter Moderen Jane Lytton.

James Lytton sen. saa sig tvunget til at undgaa en retslig Forfølgelse af Sagen. Allerede forinden Lea Williams skrev sit Brev, havde han 7 September været indvarslet for Skifteretten, hvor han henviste til, at Sønnen James allerede før sin Bortrejse havde stillet Securitet over for Retten og Barnets Arvepart, og hævdede at han selv intet havde med sin Søns Affærer at gøre. Men da han tænkte, at det var Synd, at hans umyndige Sønnesøn skulde lide, vilde han paatage sig at dække, hvad der maatte mangle i Barnets Arvepart, og særlig i dets Mødrearv, naar James Lytton jun.s Effekter blev realiseret.⁶⁸

James Lytton sen. sagsøgte endvidere Robert Holliday for 6000 Rdl., foretog 20 November 1764 en Arrestforretning for at inddrive dem og forlangte en Kaution af Planteren John Coakley

⁶⁷ Indk. vestind. Br. W. Br. Journ. Litr. B Nr. 486. Gen. Toldk. A.

⁶⁸ Skiftepr. Nr. 37 1772—77. Jane Lyttons Skifte f. 106.

for, at Holliday overholdt sine Betalingsfrister,⁶⁹ men samtidig stillede han 24 November selv tilligemed Sønnen Peter en Kaution overfor Holliday vedrørende den bortrømtes Forpligtelser overfor denne,⁷⁰ og dette Dokument vidste Holliday senere at benytte sig af.

Robert Holliday sad arresteret fra 20 November 1764 til 5 Juli 1766 som sigtet for Meddelagtighed i Kompagnonens Transaktioner og Flugt, men maatte løslades, da Beviserne glippede.

Det sidste af Børnene, som giftede sig, var den ældste Søn *Peter Lytton*. Han ægtede omkring 8 April 1760 en aldrende Enke *Elizabeth Hall*. Det var hendes tredje Ægteskab. Først havde hun været gift med den William Huggins, som i 1740 Aarene var Fader til Peter Lyttons yngste Søsken. 14 September 1748 oprettede Ægteparret Huggins et fælles Testamente, »fordi de nu begge vare ved Alder« og fordi den sidste af deres Børn, Sønnen Ewant Huggins, som var gaaet til Søs, ikke havde ladet høre fra sig i 9 Aars Tid. William Huggins døde inden Maanedens Udgang. De ejede Plantagerne Nr. 32 Cottage i Dronningens Kvt. og 1/2 Plantage Nr. 18 i Kompagniets Kvt.⁷¹ Disse Ejendomme var sikkert et godt Argument for et nyt Ægteskab, og det varede ikke længe før Elizabeth Huggins fandt sin næste Mand i Chirurgen eller Barbereren *Charles Hall*, en udvandret Englænder. Ogsaa dette Ægtepar oprettede deres Testamente. Det skete 2 Juli 1759, og John Michael Lavien var Vitterlighedsvidne ved dets Underskrift. Dr. Charles Halls Skifte blev foretaget 11 September 1759; ogsaa her genfinder vi Lavien, der var den ene af Skifterettens 2 Vurderingsmænd.

Peter Lytton var, allerede inden Boet var sluttet, bleven gift med Enken Elizabeth, og 8 April 1760 havde han overfor Skifteretten forpligtet sig angaaende det usluttede Bo. Dette var saa meget desto nødvendigerer som det i Skiftesamlingen 17 April nævnes, at det »nu var spargeret« at Dr. Hall havde efterladt sig Kone og Børn i England. Formodentlig har det dog kun været et løst Rygte, idet Boet blev sluttet 30 December 1761, uden at der fremkom videre i den Sag eller blev taget Reservationer desangaaende. Men det var vel for en Sikkerheds Skyld, at Peter Lytton lod sig, ligeledes i Laviens Nærværelse 7 April 1761 oprettede Testamente kongelig konfirmere tilligemed Charles Halls. Den kongelige Konfirmation af begge Testamenter er dateret 17 September 1762. Testamenternes Detailler er uden særlig Interesse i denne Sam-

⁶⁹ Pantebog f. St. Cr. 1762—65, f. 361, 416.

⁷⁰ Skiftepr. f. Chrsted Nr. 50 1772—79 James Lytton sen.s Skifte f. 641.

⁷¹ Skiftepr. Nr. 49 f. Chrsted 1769—71 Peter Lyttons Skifte, f. 13. Skiftepr. Nr. 35 over de af Landsdommer foretagne Sk. ca. 1759. Dr. Charles Halls Skifte f. 80. Pantebog f. St. Cr. 1760—62 f. 313.

menhæng; de gaar væsentlig ud paa at sikre visse Gaver til hendes Slægt.⁷² Laviens Tilstedeværelse som Testamentsvidne viser, at Familien Lytton ingenlunde havde afbrudt Forbindelsen med ham efter Rachels Flugt og paafølgende Skilsmisse.

Peter Lytton indgik kort efter Brylluppet et Kompagniskab med *Robert Glower* om Købmandsforretninger i Christiansted, og der foreligger en Obligation udstedt af Firmaet, som er tinglæst 5 December 1761.⁷³ Men Kompagniskabet blev snart opløst, i alt Fald inden 1 Juli 1764.⁷⁴ For øvrigt drev han de ved Ægteskabets erhvervede Plantager.

James Lytton sen. har utvivlsomt følt sig stærkt trykket af de Ulykker, som Slag i Slag ramte hans Børn og ganske særligt af Sønnen James' Flugt og svigagtige Færd ved Medførelsen af Slaverne. Han besluttede sig derfor til at forlade St. Croix. I det tidligere omtalte Brev af 20 November 1764 fra Generalguvernør v. Prøck til Rentekammeret skrev han om 2 Plantere, som havde solgt deres Plantager paa Øen . . . »Den anden, som har solgt, er en gammel Mand, navnlig James Lytton, som har foregivet med sin Kone at ville gaa til Nevis, hvor de begge er fødte, for der at ende deres Dage. Han har solgt sin Plantage og Slaver til en Købmand paa St. Eustachius, navnlig Den, som kommer her med sin Familie og er en skikkelig og velhavende Mand« . . . Skødet med *John Denn* paa Plantagen Grange for en Købesum af 60000 Rdl. blev underskrevet 3 December 1764. John Denn gav en større Udbetaling og stillede samtidig Kaution for Restbeløbet.⁷⁵

Saaledes stod det altsaa til med Familien Lytton, da *James Hamilton* og *Rachel* i Sommeren 1765 kom til St. Croix. Nogle af Slægningene var døde, adskillige bortrejst under pinlige og økonomisk trykkende Forhold. Rachels Svoger og Søster, James Lytton sen. og Ann Lytton og hendes Neveu Peter og hans Hustru Elizabeth var de eneste Voksne, hun fandt i sin nærmeste Slægt. James Lytton var trods Pengetab fremdeles en velhavende Mand, men forpint af de Sorger, som Børnene havde beredt ham, og uklar over de Pengekrav, de endnu kunde stille, thi ogsaa med Peter Lyttons Forretninger gik det saa som saa. James Lytton flyttede efter Plantagens Salg i 1764 ind i en lejet Bolig i Torvegade i Christiansted, hvor han boede tilligemed sin Hustru og Ann Ventons lille Datter.

Det er let at forstaa, at det under disse Forhold var vanskeligt for de to nyankomne at finde Øre for deres Krav om Støtte, og

⁷² Pantebog f. St. Cr. 1762—65 f. 291, 293.

⁷³ Pantebog f. St. Cr. 1762—65 f. 4.

⁷⁴ Skiftepr. Nr. 37, 1772—77. Robert Glowers Fallitbo f. 180.

⁷⁵ Pantebog f. St. Cr. 1765—67 f. 71. Pantebog f. St. Cr. 1762—64 f. 416.

dertil kom, at James Hamilton og Rachel jo ikke var rette Ægtefolk.

Men Forholdene blev hurtigt, endogsaa indenfor Hamiltons Afrejse, yderligere forværret. Faa Uger efter deres Ankomst, 24 September 1765, døde Peter Lyttons 65 Aar gamle Hustru Elizabeth, med hvem han havde levet i et barnløst Ægteskab. Hun blev begravet i Familiegraven paa Grange, som James Lytton havde sikret sig Ejendomsretten til, da han solgte Plantagen.⁷⁶

Efter Hustruens Død solgte Peter Lytton 5 Juni 1766 sine Plantager til *John* og *Mathew Meyer* og flyttede til Christiansted. Dernæst lod han 14 Juli tinglæse en Meddelelse om, at han om 6 Uger agtede at rejse til Europa. Han vendte først tilbage i Løbet af 1767.⁷⁷

Som Generalgouvernøren havde skrevet, forlod James Lytton og hans Hustru Øen for at rejse til Nevis i Slutningen af 1765, thi de nævnes ikke i Kopskatlisten for dette Aar, men da James Lytton var vendt tilbage til sit Lejehus før Januar 1767, var han alene. *Ann Lytton* var død, vistnok paa Rejsen, thi hun synes ikke at være begravet i Familiegravstedet.⁷⁸

RACHEL LAVIENS SIDSTE AAR.

Efter at *James Hamilton* havde forladt *Rachel*, levede hun alene med sine to Børn *James* og *Alexander* i det Hus, hun havde lejet af *Thomas Dipnall* for 12 Rdl. om Maanedens.⁷⁹ Det kan formodes, at James Lytton sen. og Peter Lytton har støttet hende økonomisk, maaske snarest Peter Lytton, som siden paatog sig Formynderskabet for Børnene. Hun ernærede sig ved at drive en lille Detailforretning med Fødevarer og andre Plantagefornødenheder som Flæsk, Oksekød, salt Fisk, Ris, Mel og Æbler. Varerne indkøbte hun dels hos *Thomas Dipnall*, dels hos det af to unge New York Købmænd nyoprettede Firma *David Beckman & Nicholas Cruger*. Hun havde god Orden med sine Regnskaber med Firmaerne og kunde øjensynlig svare enhver sit.

Forretningen blev stadigt ført i *Thomas Dipnalls* Hus, men i 1767 flyttede hun selv, uvist af hvilken Aarsag, til Kaptajn *Wil-*

⁷⁶ Skiftepr. Nr. 49 f. Chrsted Peter Lyttons Skifte. f. 13. Skiftepr. f. Chrsted Nr. 50, 1772—79. James Lytton sen.s Skifte f. 660. St. Johns Church regist. Chrsted opgiver Begravelsesdagen til 26 September og hendes Alder til 69 Aar.

⁷⁷ Pantebog f. St. Cr. 1765—67, f. 249, 252. Kopskatlister f. St. Cr. 1766—67.

⁷⁸ Kopskatlister f. St. Cr. 1764—66.

⁷⁹ Skiftepr. Nr. 41, f. Chrsted Rachael Lewins Skifte f. 386. Kopskatlister f. St. Cr. 1765—68.

liam Egans Hus Nr. 23 paa Sydsiden af Kompagniets Gade mellem Torvegade og Prinsensgade. Hun flyttede dog kort efter Nytaar 1768 tilbage til Thomas Dipnall.⁸⁰

I Februar 1768 blev Rachel Lavien syg af Feber. En Kone *Ann Mac Donnell* plejede hende i en Uges Tid, men først 17 Februar blev Lægen Dr. *Heering*⁸¹ tilkaldt. Hun døde 19 Februar 1768 Kl. 9 om Aftenen, og en Time senere samledes Skifteretten i hendes Hus for at forsegle hendes Effekter. Der blev forseglet et Kammer, hvori hendes Effekter samt Kuffert etc. var, og desuden et Pulterkammer og 2 Magasiner i Gaarden. »Og da der ikke var andet at forsegle undtagen Gryder og andre smaa Ting, som blev uforseglet til Ligets Brug, hvori er inkluderet 6 Stole, 2 Borde og 2 Porcelains Kummer. Dermed sluttede Forretningen.«

22 Februar indfandt Skifteretten sig paany i Huset »for at registrere og vurdere den afdødes Efterladenskaber til paafølgende Skifte og Deling imellem hendes efterladte Børn, som er 3 Sønner, navnlig *Peter Lewine*, født i den afdødes Ægteskab med John Michael Lewine, som siden skal have været skilt fra hende for gyldige Aarsager (efter hvad Skifteretten derom har underrettet sig) af højeste Øvrighed, item tvende Sønner, nemlig *James Hamilton* og *Alexander Hamilton*, den ene 15 Aar og den anden 13 Aar gamle, og er samme Slifrig børn (!) født siden afdødes Skilsmisse med bemeldte Lewine. Bemeldte Søn Peter Lewine opholder sig endnu i Syd Carolina, og efter Underretning er han ungefæhr 22 Aar gammel. Til Stede for de tvende umyndige Børn og Arvinger var Herr James Lytton paa Peter Lyttons Vegne, som er de umyndiges Moders Søstersøn.

Det blev nu observeret, at Rettens Segl, som var blevet sat for den afdødes Kammer, var brækket, men da det ikke kunde opdages, hvem der var Gerningsmanden, reserverede Retten sig al lovlig Tiltale imod ham, naar det blev udforsket.«

Der foreligger dog intet om, at dette Spørgsmaal er blevet videre forfulgt.

Der registreredes og vurderedes derefter 5 Negerlavinder, deriblandt en med et Barn kaldet Rachael og 3 Negerdreng, af hvilke den afdøde sagdes at have givet en Dreng ved Navn Ajax til sin Søn Alexander og en anden ved Navn Christian til sin Søn James.

Blandt Boets øvrige Effekter kan nævnes: 6 Sølvspiseskeer, 7 Sølvtheskeer og 1 Sikkertang, 4 Fruentimmerkjoler, 1 rødt Skørt og 1 hvidt Skørt, 1 sort Silkesolhat. Endvidere 1 Dragkiste, 1 Kiste, 1 Sengested med 1 Dyne og 1 lang Hovedpude og 34 Bøger.

I det forseglede Pulterkammer var der 8 Tønder saltet Flæsk

⁸⁰ Kopskatliste f. St. Cr. 1767, jfr. Landm. Arbpr. 1803.

⁸¹ Carøe. Den danske Lægestand II p. 26.

og 2 Fjerdinger Smør, 6 Læderstole, 3 forskellige Borde, 14 Porcelainstallerkener, 11 Over- og 11 Underkopper, 3 Stenfade og 1 Porcelainskumme, 2 Strygejern, 1 Jerngryde, 2 Metallysesager og 1 Spejl i brun Ramme. Yderligere vurderedes 1 Cabrite (5: Ged).

Mellem Bordets Sager fandtes ogsaa 28½ Tønder Mel, tilhørende Thomas Dipnall, som i Følge fremlagt Attest havde købt dem af Beckman & Cruger.

Paa Auktionen 3 Marts indkøbte Peter Lytton en Del af Effekterne, der iblandt de 34 Bøger, som synes at være et tidligt Vidnesbyrd om den unge Alexanders Trang til Studierne.

16 Marts 1768 udstedte Skifteretten det sædvanlige Proklama om Anmeldelse af Krav til Boet inden Aar og Dag, og i de følgende Skiftesessioner strømmede Regningerne ind; der var dog ingen Gæld ældre end 1767.

Lægen *Cornelius Stallard* indsendte Regning, fordi han 7 Juni havde bistaet en Negerinde ved Fødsel, havde givet en af Sønerne et Lavement og Rachel selv nogle Draaber. Lægen *Dr. Hering* havde 17 Februar 1768 givet Madame Lewine Aareladning og Febermixtur. Næste Dag fik hun et Brækmiddel og Febermixtur, og hendes Søn fik en kølende Medicin. Den sidste Dag, Dødsdagen 11 Februar, fik hun Febermixtur med Valerian, Sprit for Hovedet og om Eftermiddagen et Dekokt. Hendes Søn blev aareladet og fik et Lavement. Regningens totale Beløb var 28 Rdl. Den Søn, der her er Tale om, er utvivlsomt *Alexander*, thi en Regning fra *Thomas Dipnall* oplyser om følgende Udgifter lige før Dødsfaldet og Begravelsen: »En Kylling til »Elicks«, Æg, Franskbrød, Kager ved Deres Begravelse.« *Ann Mac Donnell* krævede 25 Rdl. for Ligets Klædning m. v., men Skifteretten nedsatte Beløbet til 10 Rdl. Af forskellige indsendte Regninger fremgaar det, at Peter Lytton sørgede for Begravelsen, hvortil der bl. a. medgik 11 Yards sort Stof til Betræk af Kisten, som kostede 40 Rdl. Skifteforvalteren James Towers krævede Betaling for 1 Par Sko, leverede James Hamilton, og endvidere for sort Flor til Børnene i Anledning af Begravelsen.

Denne foregik 20 Februar 1768 i Familiebegravelsen paa *Grange*, hvortil Kisten blev ført paa en Cariol eller Dødevogn. Den engelske Præst Rev. *Cecil Wray Goodchild* foretog Jordpaakastelsen, og den engelske Degn *Daniel Orly* indbød til Begravelsen og opfordrede Ligbærerne til at møde.

Blandt de øvrige Regninger til Boet var *Thomas Dipnalls* og *Beckman & Crugers* paa Vareleverancer de vigtigste. Boets Negre blev foreløbigt udlejede til Kaptajn *William Egans*.⁸²

I de følgende Skiftemøder foregik intet af Betydning, men i

⁸² Kopskatliste f. St. Cr. 1768.

Sessionen 3 August 1768 mødte *John Michael Lewin* paa sin Søn Peter Lewins Vegne og paastod, at de ved Registreringen ommeldte Arvinger Alexander og James Hamilton var født i Horeri og følgelig som Horebørn ikke kunde tage Arv efter deres Moder. Han fremlagde Tamperrettsdommen af 25 Juni 1759, som blev afsagt længe efter de 2 Børns Fødsel, ved hvilken John og Rachel Lewin blev skilt, dels fordi hun havde absenteret sig og dels for Horeri Skyld, netop grundet paa de 2 uægte Børn, som hun skal have avlet paa St. Kitts eller de engelske Eylande. Han paastod, at Peter Lewin, som er et Ægtebarn, i Følge Lovens 5. Bog 2. Kap. 71. Art. skulde tage Arv alene efter sin Moder. Retten skulde forderligst bekendtgøre denne Paastand for Peter Lytton eller den, som vil værge for disse saakaldte Uægtebørn, at de kan udsige, hvad de agter fornødent.

I de paafølgende Skiftesessioner skete ingen Indsigelse imod John Michael Laviens Paastand. Først 22 Marts 1769 mødte *James Lytton sen.* øjensynlig for at vise sin Uvilje mod Sagernes Stilling, med en Regning til Boet paa de 6 Valnøddetræstole med Lædersæder à 20 r. ialt 20 Rdl., som han havde leveret den afdøde 1 August 1765, og han krævede dertil 3 Aars Rente, 3 Rdl. 4 r. 3 st., ialt 23 Rdl. 4 r. 3 st.

22 November 1769 blev Skiftet optaget til Regulering og Afslutning. Dets Indtægter opgjordes til 1700 Rdl. 3 r. 3 st. og dets Udgifter til 1067 Rdl. 4 r. 3½ st., og den Arv, for hvilken Peter Lavien egenhændig kvitterede i Skifteprotokollen, var 632 Rdl. 6 r. 5½ st.⁸³

Peter Lavien var 4 April 1768 valgt til Kirkeværge i St. Helena Sogn i Syd Carolina, og han nævnes endnu som tilstedeværende i Sognet 27 Marts 1769, men 22 November 1769 var han altsaa paa St. Croix, hvor han mærkelig nok 30 November blev døbt i St. Johns Kirke i Christiansted.⁸⁴ Han rejste sikkert tilbage til sit Hjem i Syd Carolina, hvor han døde før 12 Oktober 1782.⁸⁵

Skifteprotokollen angiver Peter Laviens Alder saaledes, at han maa være født omkring 1746, hvilket stemmer med, hvad vi iøvrigt ved om Tidspunktet for Rachels Indgaaelse af Ægteskabet. For de 2 Brødre Hamilton vil Protokollens Aldersangivelser medføre, at James maa være født i 1753 og Alexander i 1755. Om James' Fødselsaar har man ingen andre Oplysninger. Alexander siges almindeligt at være født 11 Januar 1757. Fødselsdagen er formentlig rigtig, men Skifteprotokollens Angivelse af Fødselsaaret

⁸³ Skiftepr. Nr. 41 f. Chrsted. Rachael Lewines Skifte f. 386.

⁸⁴ Harold Larson: Brev af 24 Januar 1938.

⁸⁵ G. Atherton: A few of Hamiltons Letters. p. 133.

er den sandsynligste. Vel var Alexander tidlig udviklet, men det er dog rimeligere, at det var en 11 Aars Dreng end en 9 Aars, der i 1766 blev Lærling i Beckman & Crugers Forretning, og hans Orkansbrev fra 1772 gør snarere Indtryk af at være skrevet af en knap 18 end af en knap 16aarig ung Mand.⁸⁶

Den engelske Kirkebog for St. Johns Kirke i Christiansted siger, at Begravelsen skete 26 Februar, hvilket maa være en Fejlskrift for Skifteprotokollens uomtvistelige 20 Februar, og Kirkebogens Aldersangivelse 32 Aar maa absolut være urigtig, idet den medfører, at Rachel kun skulde være 10 Aar gammel, da hun fødte Peter, og 14 Aar, da hun rømte fra Lavién. Hendes Fødselsaar maa snarere sættes omkring 1729. De mangelfulde Angivelser i Kirkebogen skyldes maaske, at Tilførslerne i Bogen, hvad Skriften tydelig viser, ikke er sket umiddelbart efter de enkelte Dødsfald, men samlede for et længere Tidsrum ad Gangen og ikke helt kronologisk. Saaledes er den Begravelse, som er indført nærmest før Rachels, dateret 18 Marts.⁸⁷ Muligvis har Rachel selv været medvirkende til den lave Aldersangivelse.

Peter Lytton havde nu Ansvaret for Rachels 2 umyndige Børn. Ved hans Død blev der blandt hans Papirer fundet en Kontrakt, hvorefter James Hamilton skulde være Læredreng hos den ældre Tømremester *Thomas Mac Nobeny*⁸⁸ i Christiansted, medens Alexander vist allerede fra 1766 var ansat i den Købmandsforretning, som blev drevet af Moderens Leverandør *Beckman & Cruger*. Det første skriftlige Vidnesbyrd om Alexander Hamiltons Tilstedeværelse her er et legalt Dokument fra 1766, udstedt paa St. Croix, som han har paategnet som Vitterlighedsvidne.⁸⁹

8 April 1768 bekendtgjorde Peter Lytton, at han fra denne Dato vilde forlade St. Croix for 6 Uger og indkaldte sine Kreditorer.⁹⁰ Efter Hustruens Død og paa Grund af sine uheldige Forretningsforhold har han sikkert været uligevægtig og tungsin-dig, og 16 Juli 1769 fandtes han død, liggende paa Sengen i sit Kammer. Han havde »stukket eller skudt sig ihjel«. Han havde ikke oprettet noget nyt Testamente, siden hans Hustru Elizabeth døde, men ud over deres fælles Testamente forelaa der et Fri-brev af 8 December 1768 til hans Negerslavinde *Ledja* og hendes 2aarige Mulatbarn *Don Alvarez de Valesco* med visse tilhørende

⁸⁶) G. Atherton. A few of Hamiltons Letters, p. 261, R. Dan. Am. Gazette III Nr. 234. 3 Okt. 1772.

⁸⁷) G. Atherton. A few of Hamiltons Letters. Appendix.

⁸⁸) Skiftepr. f. Chrsted. Nr. 50, 1772—79. Thos. MacNobeny's Skifte, f. 880.

⁸⁹) Lodge. Alexander Hamilton 1894, Appendix p. 285.

⁹⁰) Pantrepr. f. Chrsted 1757—72 f. 151 U. S. Archives.

⁹¹) Skiftepr. Nr. 49 f. Chrsted 1769—71, Peter Lyttons Skifte, f. 13.

Legater, som siden kom til at berede Boet Vanskeligheder. Sine Myndlinge, Brødrene *Hamilton*, havde han slet ikke betænkt med testamentariske Gaver.

Foreløbig var dette dog af mindre Betydning, thi Loven foreskrev, at da han var Selvmorder, var hans Hoved- og Boslod forbrudt til Kongen, og Skifteretten, ikke Testamentsexekutorerne, skulde overtage Boets Behandling.

Peter Lyttons Død var et haardt Slag for den gamle Fader. Han mødte i Skifteretten, klagede i bitre Ord og krævede, at Boet blev udlagt til ham som eneste Arving. 7 August skrev han sit Testamente. 10 August indsendte han en underdanig Ansøgning til Kongen om, at der allernaadigst maatte dispenseres fra Loven »til Fordel for Peter Lyttons mange umyndige og nødtrængende Sødskende og deres Børn«, thi »hans ældste Søn Peter Lytton har udi lang Tid været udi urolige Tanker, og samme har efterhaanden taget Overhaand, saaledes at han til sidst er funden dræbt paa sit Kammer, og formodentlig i en hæftig Melankoli har ombragt sig selv.« Ansøgningen blev bevilget af Kongen 15 Februar 1771, men da laa James Lytton for længst i sin Grav. Han døde 12 August 1769, 67 Aar gammel, kun 2 Dage efter, at han havde skrevet sin Ansøgning.⁹²

De 2 unge Brødre *Hamilton* stod nu helt alene, uden Slægtens Støtte. Moderens Bo, af hvilke de ganske vist intet kunde vente sig, var endnu ikke sluttet. De Principaler, under hvilke de arbejdede, var deres nærmeste Raadgivere og Hjælpere.

Efter Moderens Død nævnes de to Brødre overhovedet ikke i Kopskatlisterne. Sandsynligvis har de fundet Optagelse i en eller anden hvid Familie i Christiansted, James maaske hos sin Mester Mac Nobeny og Alexander rimeligvis, som Oberst Pickering har sagt det, i Købmanden *Thomas Stevens'* Hus, hvorved han blev Ven med Sønnen *Edvard*.

James Hamiltons senere Skæbne er ret dunkel. Formodentlig har han udstaaet sin Læretid hos Mac Nobeny. Direkte hører vi intet om ham før Alexanders Brev af 23 Juni 1783, som er skrevet som et Svar paa et Brev fra James af 31 Maj. Det viser, at Alexander den Gang ikke vidste, om Faderen var levende eller død, og heller ikke, at James levede under trykkede Kaar. Han nævnes ikke ved Navn i Kopskatlisterne, og intet Skifte er bevaret. Rimeligvis døde han i 1786. En Madame *Anna Hamilton*, som i 1786—87 levede i Madame *Ashbournes* Hus i Frederiksted, kan være hans Enke, thi der kendes i disse Aar ingen andre af Navnet

⁹² Skiftepr. Nr. 49 f. Chrsted 1769—71, Peter Lyttons Skifte, f. 13, St. Johns Church reg. Begravelse 12 August 1769.

Hamilton paa Øen. Hendes Dødsbo blev taget under Behandling 19 December 1787, men Skiftedokumenterne er tabt.⁹³

JAMES LYTTONS SKIFTE.

James Lytton havde i sit Testamente fordelt sine Efterladenskaber saaledes, at Sønnen *James* skulde have 1 Syvendedel og hans Børn 2 Syvendedele, Dattersønnen *John Hallwood* 2 Syvendedele og Datteren *Ann Venton* tilligemed hendes Datter tilsammen 2 Syvendedele.⁹⁴

Faderen havde øjensynlig ikke stor Tillid til Sønnen *James* i Pengesager. Han maatte nemlig ikke selv forvalte sine Børns Arv. Heller ikke *John Kirwan Venton* skulde nyde godt af Arven, thi Pengene skulde udbetales til *Ann Lytton Venton* til Underhold for hende og Moderen, og først efter *John Ventons* Død skulde hans Hustru selv modtage sin Arv.

Som Testamentsexekutorer for Efterladenskaberne paa St. Croix havde *James Lytton* indsat to ansete St. Croix Borgere, Kaptajn *Thomas Lillie*, som var Købmand og Planter, og *John Coakley*, som var Planter. De tog straks Boet under Behandling, men dets egentlige Administrator var *Thomas Lillie*.

James Lytton havde ogsaa forskellige ikke nærmere angivne Ejendomme i Nordamerika, særlig i Nord Carolina og Georgia, og som Exekutorer for disse indsatte han Philadelphiakøbmanden *John Wilcox* samt *Richard Saunders* og *Joseph Sutton*. Muligvis bestyredes Plantagerne i Nord Carolina af *Andrew Knox*, som 21 Maj 1773 tilskrev *Lillie* om *Lyttons* Affærer her. Dette Gods er dog holdt helt udenfor Skiftet paa St. Croix og omtales ikke nærmere i dette.

5 August 1772 kompliceredes Afviklingen af Boets Affærer ved, at *Peter Lyttons* Bo med dets Arvinger blev inddraget under det, efter at Kongen havde frigivet dette ved Resolutionen af 15 Februar 1771.

Det varede ikke længe, førend de fraværende Arvinger begyndte at indfinde sig. Først kom fra Nordamerika Datteren *Ann Venton*, som ved Nytaarstid 1770 opslog sin Bolig i *Peter Lyttons* Hus i Christiansted. Hendes Datter *Ann Lytton Venton* var vist hos hende, men hun var uklar med Manden, *John Kirwan Venton*, som derfor bosatte sig i Frederiksted. I Maj mødte *James Lytton* jun. og hans Familie op fra Honduras. *John Hallwood*

⁹³ G. Atherton. A few of Hamiltons Letters, p. 136. Kopskatlister f. St. Cr. 1786—87. Prot. Nr. 31, Generalfortegn. o. foretagne Skifter p. St. Cr. 1781—1800. Pantebog f. St. Cr. 1785—88 f. 267.

⁹⁴ Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted 1772—79 *James Lyttons* sen.s Skifte f. 638.

derimod fortsatte sin Skolegang i Philadelphia, hvor der betaltes Kost og Logi for ham hos *Thomas Callander* til Julen 1774, skønt han utvivlsomt rejste til St. Croix allerede i September.⁹⁵

Snart meldte ogsaa Kreditorerne sig med deres Krav, bl. a. *Robert Holliday*, som dog foreløbig gik ind paa at søge Voldgift med James Lytton i Følge en Overenskomst af 30 September 1773, men James Lytton trak Sagen i Langdrag.

John Kirwan Venton var meget utilfreds med Testamentet, og han klagede til Øernes Regering over Exekutorernes Behandling af Boet.⁹⁶ Han haabede øjensynlig paa, at Arven skulde bringe hans Formueforhold i Orden, thi han indrykkede 6 December 1772 i det officielle Blad Royal Danish American Gazette en Opfordring til sine Kreditorer om, at hans tidligere Affærer (nemlig Fallitboet fra 1763) var i høj Grad i Uorden, hvorfor han bad dem sende deres Krav til hans Butik i Frederiksted.⁹⁷

Boets Behandling gjorde kun ringe Fremskridt; det havde i 1771 paany maattet overtage Peter Lyttons Plantager, da de nye Købere ikke havde kunnet overholde deres Forpligtelser.⁹⁸ Arvingerne fik udbetalt smaa Forskud, som knebent dækkede deres Forbrug, og kun James Lytton jun. havde Formue udover Arven. Der var ingen Udsigt til en nær Afslutning. Ann Venton besluttede sig derfor til at vende tilbage til New York. Ved Rygtet herom blev John Venton allarmedet, og han skrev 11 Marts 1773 et Forbud til alle Skippere mod at bringe hende og hendes Datter bort fra St. Croix og advarede mod at stole paa nogen, som kom i hans Navn uden at kunne fremvise en særlig Ordre fra ham. Han indrykkede Forbudet i Avisen næste Dag og 3 Gange senere indtil 19 Marts.⁹⁹ Men Ann Venton fik desuagtet 30 Marts Rejsepenge af Boet,¹⁰⁰ og hun var i New York før Maj. Hen paa Efteraaret tilskrev hun 25 November 1773 Lillie en flammende Protest mod Manden, fordi han vilde søge at ændre Testamentet i sin Favør, og hun fremhævede hans Utaknemlighed over for gamle James Lyttons Velgerninger.¹⁰¹

Der var paa St. Croix opstaaet et Venskab mellem *Ann Venton* og den langt yngre Fætter *Alexander Hamilton*, som bevaredes Livet igennem, og som siden bragte ham til at støtte hende,

⁹⁵ Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted 1772—79, Thomas Lillies Skifte, f. 325, 334. James Lytton sen.s Skifte f. 662. Kopskatliste f. St. Cr. 1770.

⁹⁶ Skiftepr. Nr. 50 f. St. Cr. 1772—79, Thomas Lillies Skifte, f. 325.

⁹⁷ R. Dan. Am. Gazette, III, Nr. 253, 9 Decbr. 1773.

⁹⁸ Kopskatliste f. St. Cr. 1770—71.

⁹⁹ R. Dan. Am. Gazette, III, Nr. 297 ffg.

¹⁰⁰ Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted. f. 325.

¹⁰¹ Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted. f. 662.

da hendes Kaar blev meget smaa. Nu gav det sig bl. a. Udslag i, at han var hendes Mellemand, naar hun hævede sine Arveforskud. Saaledes foreligger der 16 Maj og 23 Maj 1772 2 Kvitteringer til Lillie fra hende ved Hamilton. Og han vedblev at have Fuldmagt paa St. Croix ogsaa efter hendes Afrejse, saaledes som fremgaar af Kvitteringer af 3 Maj, 26 Maj og 3 Juni 1773.¹⁰²

Kort efter at *Hamilton* havde afgivet den sidste Kvittering af 3 Juni til Lillie, maa han selv være afrejst til New York, et Tidspunkt, som er noget senere end det hidtil antagne.

Det var kun smaa Forhold, som *Hamilton* forlod. St. Croix havde ganske vist 1773 i Følge Kopskatregistret 24126 Indbyggere, Børn under 12 Aar medregnede, men deraf var kun 2067 hvide, de øvrige for største Delen Slaver. Af *Christiansteds* 3579 Indbyggere var 971 hvide og af *Frederiksteds* 2522 Indbyggere var 94 hvide.¹⁰³ Det er let at forstaa, at her ikke var et blivende Sted for en ung Mand, der satte sig et Maal ud over Dagens og Vejens Krav.

Den 23 Januar 1776 døde *Thomas Lillie*. Han efterlod *James Lyttons* Skifte i Uorden, kun bestaaende af løse Breve, Regninger og Kvitteringer, som laa i Bunke med lignende fra andre Boer, hvori han var Exekutor, og han havde ikke ført Hovedbog.¹⁰⁴ Hans Medexekutor *John Coakley* ønskede at fratræde, og Boet gik nu over til den almindelige Skifteret med *James Towers* som Skifteforvalter.¹⁰⁵ Der blev nu beskikket Kuratorer for de umyndige Arvinger, og det maa særlig bemærkes, at *Alexander Hamiltons* tidligere Principaler var blandt dem, idet *Nicholas Cruger* blev Formynder for *James Lytton jun.s* Søn af 1. Ægteskab, *John William Lytton*, og *David Beckman* for *Lyttons* Børn af 2. Ægteskab.

James Lytton overtog efter *Thomas Lillies* Død Forvaltningen af *Boets* Plantager og paa en Auktion, som Boet lod afholde 31 Oktober 1777, blev de overdraget ham til Eje. Han solgte dem atter, ligeledes ved *Boets* Mellekomst, til *John James* og *Anthony Johnson* af St. Kitts 11 September 1780, og samtidig overtog han *John James'* tidligere Ejendom, de to St. James Øer øst for St. Thomas. Her boede han indtil sin Død i 1801.¹⁰⁶ Men *John James* og *Anthony Johnson* fik af *Boets* Midler en Prioritet paa 50000 Rdl. i deres St. Croix Plantager.

Ann Venton og hendes Datter levede nu i Philadelphia, efter at *John Kirwan Venton* var død i Frederiksted, og Proklama

¹⁰² Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted. f. 324, 325. Kvitteringerne Nr. 965, 994, 1045, 1759, 1760.

¹⁰³ Kopskatliste f. St. Cr. 1773.

¹⁰⁴ Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted. f. 314 ffg.

¹⁰⁵ Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted f. 630 ffg.

¹⁰⁶ St. Thomas Overrets Pantrepr. 5 Maj 1802.

udstedt i hans Bo 2 November 1776.¹⁰⁷ Hun havde 13 April 1777 givet Broderen James Lytton Fuldmagt paa St. Croix, men lejlighedsvis søgte hun ogsaa Støtte hos *Alexander Hamilton*. Saaledes endosserede Hamilton 25 Januar 1779 en Veksel paa £ 100 i pennsylvansk Mønt, som hun trak paa Broderen. Den blev præsenteret for Lytton 1 April, men han nægtede Accept, uden at man kan se nogen Grund, og den maatte derefter 5 Maj indrives ved Notarius Publicus.¹⁰⁸

I Slutningen af 1779 kom hun efter Broderens indtrængende Opfordring paa ny til St. Croix, da Arvingerne ønskede at fremskynde Boets Afslutning. Hun klagede sin Nød til Skifteforvalter Towers i bitre og hjerteskrærende Ord. Hun følte sig syg og var i en Tilstand af Uvished og pinefuld Lidelse, men James Towers svarede 16 Oktober, at han kunde intet gøre for hende omgaaende; han maatte først have indkaldt et Møde af de interesserede Parter.¹⁰⁹

For Ann Ventons Vedkommende tog Forholdene derefter et helt andet og overraskende Forløb.

24 Juli 1780 blev der sluttet en Ægtepagt mellem hende og *George Mitchell* paa de Vilkaar, at de gensidig ikke skulde hæfte for hinandens Gæld, som de havde inden Ægteskabet, og at hun skulde forblive i Besiddelse af hele Fællesboet, dersom han døde før hende. Vidner ved Pagtens Underskrift var *Elizabeth Ebert* og *Hugh Knox*.¹¹⁰ Da hun, som hun udtrykker sig i et Brev til James Towers, var af »scanty means« 5: kun havde smaa Midler, maatte Boet 2 Dage senere foruden et Arveforskud paa 50 Rdl. betale hendes Husleje og nogle Mahognimøbler til 163 Rdl.¹¹¹ Hun blev nu Mrs. Mitchell, det Navn, hvorunder Alexander Hamiltons Biografer kender hende.

George Mitchell, som hun blev gift med, stammede fra *Kilmarnock* i Skotland, hvor Faderen var Købmand, og hans Søstre boede fremdeles i Skotland. Broderen *Robert* havde været Parthaver i et Londonfirma *Malcolm Hamilton & Co.*, men var traadt ud og rejst til St. Croix i 1764. Her drev han Købmandsvirksomhed, til Dels som Fuldmægtig for sit gamle Firma. Han var omkommen 28 Marts 1775, da Skibet Christianssund led Skibbrud paa en Rejse fra København til St. Croix.

George Mitchell havde hidtil været bosat i *Fredericksburgh* i Virginia, men han rejste der fra til St. Croix, hvor

¹⁰⁷ R. Dan. Am. Gazette VII. Nr. 927. Pantebog f. St. Cr. 1775—81, f. 160.

¹⁰⁸ Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted f. 656.

¹⁰⁹ Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted. f. 668 ffg.

¹¹⁰ Pantebog f. St. Cr. 1775—81 f. 664.

¹¹¹ Skiftepr. 50 f. Chrsted f. 662.

han mødte 19 September 1776 til Broderens Skifte med Fuldmagt fra Søstrene i Skotland, dog ikke alene men i Forbindelse med 2 Købmænd paa St. Croix. Søstrene nærede vist ikke en ubetinget Tillid til ham i Pengesager. Broderen Robert havde 24 Oktober 1761 kautioneret for ham til Firmaet Malcolm Hamilton & Co. for £ 500, hvoraf han endnu skyldte Firmaet et Restbeløb paa £ 387. 19 sh. 11 d. med 6 % Renter fra 13 Februar 1778. Men George Mitchell nærede nu store Forventninger om Arv i Broderens Bo, og han forblev paa St. Croix.¹¹² Her aabnede han 27 Oktober 1777 sammen med en vis Mr. Bell en Tavern eller Værtshus i Kongensgade Nr. 44 i Christiansted.¹¹³ Forretningen kan neppe være gaaet særlig glimrende. Han havde en efter sine Forhold ikke ringe Gæld, og 12 Maj 1780, altsaa mindre end et Fjerdingaar efter Brylluppet, havde han endogsaa givet Købmanden og Planteren *Raapzaat Heyliger* Pant i den forventede Arv efter Broderen.¹¹⁴

John Hallwood havde levet paa St. Croix i stadig Forventning om Arven, og han var blevet gift, men 12 August 1780 var han syg, og hans Hustru *Hannah* maatte modtage Arveforskud. Snart tvang Sygdommen ham til at rejse til Nordamerika. Forinden Afrejsen traf han mundtlig Aftale med *George* og *Ann Mitchell* om, at *Hannah* skulde være i Pension hos dem for 35 Rdl. maanedlig, som *James Lyttons* Bo naturligvis skulde betale, og *Hannah Hallwood* gav selv i Skiftemødet 21 Marts 1781 Meddelelse om en skriftlig Kontrakt, som hun havde indgaaet 17 Januar 1781 i Overensstemmelse med Aftalen.¹¹⁵ Ikke længe efter døde *John Hallwood*, og Proklama i hans Dødsbo blev udstedt 13 April 1781; det blev indført i den Skifteprotokol, der benyttedes til løse og ledige Personer, som ikke var Borgere.¹¹⁶

Enken *Hannah Hallwood* blev snart efter gift med *Mathew Koplín*; de forlod St. Croix og rejste til *Montgomery* i Pennsylvania. Hun efterlod en Fuldmagt til Præsten *Dr. Hugh Knox*, der skulde varetage hendes Arvekrav.¹¹⁷

18 Maj 1786 sendte *Alexander Hamilton*, Advokat (Counsellor at Law) i New York en Generalfuldmagt til Købmændene *John Sempill* og *William Amory* paa St. Croix til for ham at

¹¹² Skiftepr. 53 f. Chrsted. 1770—80. Robert Mitchells Skifte f. 702. R. Dan. Am. Gaz. V, Nr. 784, 14 Juni 1775.

¹¹³ R. Dan. Am. Gaz. VIII, Nr. 1028, 25 Okt. 1777. Skiftepr. Nr. 19 f. Chrsted. George Mitchells Skifte. f. 314.

¹¹⁴ Skiftepr. Nr. 21 f. Chrsted. 1791—99, p. 789.

¹¹⁵ Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted, 1772—79, f. 652, 662, 670, 671.

¹¹⁶ Pr. Nr. 31. Generalfortegn. over foretagne Skifter p. St. Gr. 1781—1800.

¹¹⁷ Pantebog f. St. Cr. 1797—1800. f. 249. Skiftepr. Nr. 20 f. Chrsted. 1783—86. *John Hallwoods* Skifte ca. 24 Novbr. 1784.

oppebære Penge, Arv og Gæld i John Hallwoods Bo. Formentlig er han optraadt som Sagfører for Enken.¹¹⁸ Fuldmagten blev tinglæst 8 Januar 1787.

Det var næppe tilfældig, at Ægteparret *Mitchell* vilde have den mundtlige Overenskomst med Hallwood skriftligt stadfæstet i Januar 1781, thi paa den Tid stod det slet til med deres Indtægter. Ved Maanedens Begyndelse havde de maattet sælge 3 Slavinder til Dr. Francis Pearce og til Præsten Dr. Hugh Knox, og den sidstnævnte købte 4 Januar ogsaa Spejle, Borde, Stole og Sengested for 142 Rdl. med Ret for Mitchells til at tilbagekøbe det før 25 Januar.¹¹⁹

7 Februar tilskrev Mitchell Skifteretten, antagelig for at opnaa de stærkt tiltrængte Arveforskud fra hans Broder Robert eller hans afdøde Svigerfader James Lyttons Boer, men da de udeblev, saa han ingen anden Udvej end at erklære sig fallit og rømme fra Landet. 12 Marts 1781 tilskrev han Skifteretten herom fra *Tortola*. 23 Marts blev Fallitboet registreret, og 4 April udstedtes Proklama.¹²⁰ Han forblev nogen Tid paa *Tortola* og fik rimeligvis ogsaa Ann og hendes Datter derover. Derfra rejste de til Nordamerika, hvor de slog sig ned i den lille By *Burlington* i New Jersey. Herfra sendte de begge Fuldmagter til Præsten Dr. Hugh Knox, daterede Philadelphia 12 November 1784, til at optræde paa deres Vegne i Boerne.¹²¹

James Lytton sen.s Skifte slæbte sig kun langsomt af Sted. Kreditorernes Krav kunde ikke honoreres, før der var Klarhed over Boets Status, og Kravene blev derfor stadig forøgede ved deres aarlige Forrentning med 6 %. Men nu mødte *Robert Holliday* for Alvor op med sine Krav, idet Overenskomsten om Voldgift af 30 September 1773 ikke endnu var blevet efterkommet af James Lytton jun. 24 April 1780 anlagde Holliday, som nu var St. Thomas Borger, Sag ved St. Thomas Byting, og han fordrede 4938 Rdl. 5 r. 5½ st. for direkte Tab og 20000 Rdl. i Kreditspilde. og 15 November 1780 optog Planteren *John James*, som jo havde købt Boets tidligere Plantage Cottage, Mulatdrengen *Don Alvarez de Valescos* Sag og krævede Boet for 11529 Rdl. 6 r. 1 st. Disse 2 Sager, i hvilke Arvingerne ingenlunde var til Sinds at gaa paa Forlig, truede med at forlænge Skiftebehandlingen i det Uvisse.

Med god Støtte af *David Beckman*, som jo var Formynd

¹¹⁸ Harold Larson, Brev af 24 Jan 1938, jfr. Pantebog f. St. Cr. 1785—88. f. 267.

¹¹⁹ Pantebog f. St. Cr. 1775—81, f. 710, 729, 730.

¹²⁰ Pantebog f. St. Cr. 1781—83, f. 9. Skiftepr. f. Chrsted. 1791—99. George Mitchells Skifte. f. 611.

¹²¹ Pantebog f. St. Cr. 1785—88. f. 217, 368, 380.

for James Lytton jun.s Børn af 2. Ægteskab, fremtvang Arvingerne endelig, at Skifteforvalter Towers foretog en Repartitionsregulering af Skiftet 31 Marts 1781, saaledes at der blev reserveret en Sum til Imødægaaelse af de to Sagsøgeres Krav.¹²²

Begge Sager blev tabt af Boet. Don Alvarez fik tilkendt 11520 Rdl. 6 r. 1 st., Robert Holliday 34400 Rdl. 4 r. ½ st., hvortil kom Renter fra 14 Marts 1781 til 19 Marts 1785. De to Kreditorer fik deres Tilgodehavende udlagt i den overprioriterede Plantage Cottage, og John James & Anthony Johnson blev ved Dom af 6 August 1788 dømt til at tilsvare Boet 10466 Rdl. 2 r. 4 st. Anthony Johnson var borttrømt, og John James kunde ikke betale, men maatte erklæres fallit 11 August 1788. Han døde snart efter, og hans Dødsbo blev taget under Skiftebehandling 10 November samme Aar.

Forinden var *James Towers* fratraadt sit Embede som Skifteforvalter, og James Lytton sen.s Bo var 19 Marts 1788 overgaaet til St. Croix' almindelige Skifteret.¹²³

George Mitchell og Hustru, som fremdeles boede i Burlington, sendte 18 December en ny Fuldmagt til Dr. *Hugh Knox*.¹²⁴ Imidlertid var ogsaa Dr. Hugh Knox død, og George Mitchell, nu i Philadelphia, gav 18 Juni 1791 sin Hustru Ann Fuldmagt til at modtage Arven fra James Lytton sen.s, Peter Lyttons og John Hallwoods Boer. Hun rejste ogsaa til St. Croix, men maa have opgivet at naa til et hurtigt Resultat, thi før Hjemrejsen gav hun 2 Juni 1792 sin Neveu *John Williams Lytton* Fuldmagt. Paa samme Maade havde James Lytton 5 November 1791 bemyndiget Sønnen.¹²⁵

20 Oktober 1796 tilskrev George Mitchell fra Philadelphia Skifteretten vedrørende sit eget Fallitbo, og John Lytton forelægger Brevet i Retten,¹²⁶ men i Slutningen af Aaret er Ann Mitchell paany rejst til St. Croix, hvor hun modtager en Fuldmagt dateret Philadelphia 17 December 1796 fra *Hannah Koplín*, før Hannah Hallwood, som stadig boede i Montgomery i Pennsylvania.¹²⁷

Efter 1796 høres der ikke mere om George Mitchell. Han er vist død i Foraaret 1797, thi 21 Juni mødte Ann Mitchell i James Lyttons Skifte, krævede og fik et Arveforskud, som hun brugte til Køb af Landsdommer Rosenstands Hus, Dronningens Tvær-

¹²² Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted, f. 640, 645, 679.

¹²³ Pr. Nr. 31. Generalfortegn. o. foretagne Skifter p. St. Cr. Kopiskiftebreve Nr. 70 og Nr. 164 i James Towers Bo.

¹²⁴ Pantebog f. St. Cr. 1783—93 f. 81.

¹²⁵ Pantebog f. St. Cr. 1797—1800 f. 66, 249.

¹²⁶ Skiftepr. Nr. 21 f. Chrsted 1791—99. p. 611.

¹²⁷ Pantebog f. St. Cr. 1797—1800. f. 249.

gade 33 i Christiansted,¹²⁸ og hun bosatte sig nu her med sin Datter Ann Venton.

Afslutningen af *Robert Mitchells* og *George Mitchells* Boer kendes ikke, kun selve Tidspunkterne er bevarede. Robert Mitchells Bo blev sluttet 20 November 1799, og dets Overskud, som George Mitchell ventede sig saa meget af, var i alt Fald ikke stort nok til at hindre, at hans eget Bo blev sluttet som insolvent Ugedagen efter, 27 November.¹²⁹

I Sessionen 31 December 1798 naaede man endelig saa vidt, at *James Lytton sens* Bo blev sluttet, og 11 Juni 1799, omtrent 30 Aar efter Dødsfaldet, blev Skiftebrevet besluttet. Men Arvingerne reserverede sig Ret til Regres i Skifteforvalter Towers Dødsbo, fordi Pengene havde henstaaet hos uvisse Debitorer.¹³⁰

Ann Mitchell fik af sin Arvepart udbetalt 5574 Rdl. 7 r. 4¾ st., Resten, 8004 Rdl. 7 r. 2½ st. blev baandlagt for hende og Datteren Ann Lytton Venton i Forening og indsat i Overformynderiet.

ANN MITCHELLS SIDSTE AAR.

Nu indtraadte der et ejendommeligt Intermezzo i *Ann Mitchells* Liv. En Guldsmed ved Navn *Nicolay Peter Widberg* havde besluttet sig til at søge Lykken paa St. Croix. Han rejste i Efteraaret 1797 fra Philadelphia til Christiansted tilligemed en Svend, som han havde antaget paa 3 Aar, og en Lærling, og han paa tog sig at repræsentere en Philadelphiaguldsmed Joshua Dorsay paa St. Croix, hvor denne hidtil havde haft Kunder.

Omkring Juni 1798 blev Widberg gift med *Ann Lytton Venton*, og 9 Juni gav de Tilstaaelse for rigtig Udbetaling af hendes Arv,¹³¹ men allerede 9 Marts 1799 blev hans Bo taget under Skiftebehandling som fallit med meget smaa Aktiver. Han gjorde for-gæves Forsøg paa at faa Hustruens Arv udbetalt fra Overfor-mynderiet. 3 Oktober 1800 døde han. Hans Enke havde allerede i nogen Tid opholdt sig hos Moderen. Ann Widberg var svag paa Forstanden, siger Skiftebrevet af 28 Februar 1802.¹³²

I Løbet af 1802—03 solgte Ann Mitchell Huset i Dronnin-

¹²⁸ Skiftepr. Nr. 21 f. Chrsted 1791—99, p. 637. Pantebog f. St. 1797—1800, f. 80.

¹²⁹ Pr. Nr. 31. Generalfortegn. o. foretagne Skifter paa St. Cr. 1781—1800.

¹³⁰ Kopiskiftebrev Nr. 164 i James Towers Bo.

¹³¹ Pantebog f. St. Cr. 1797—1800 f. 240.

¹³² Pr. Nr. 31. Fortegn. o. Skifter foretagne paa St. Cr. 1781—1800. Kopiskiftebrev Nr. 62. N. P. Widbergs Skifte. Pantebog f. St. Cr. 1800—01 f. 119, 146, 160.

gens Tværgade, og hun boede nu sammen med Datteren i skiftende Lejehuse i Christiansted indtil Maj 1807. Hun og Datteren indrykkede 30 April 1807 en Bekendtgørelse i Øernes officielle Blad om, at de vilde rejse til New York med Kaptajn Littelle.¹³³

James Yard, som var Købmand i Philadelphia og Svoger til Alexander Hamiltons Barndomsven, Dr. Edward Stevens, har uden Angivelse af Aar meddelt i 1822, at efter Hamiltons Død kom Ann Mitchell til New York, hvor hun tilbragte nogle Uger hos Mrs. *Hamilton*. Derefter flyttede hun, der var fattig, til Burlington i New Jersey, hvor hun modtog Understøttelse bl. a. af Mr. Yard. Her paa hendes gamle Hjemsted i Nordamerika, blev hun blind, og Hamiltons Venner hjalp hende da tilbage til St. Croix.¹³⁴ Utvivlsomt har de tillige maattet dække hendes Gæld.

Rimeligvis var det i Løbet af 1818, at hun kom tilbage til St. Croix, thi i Kopskatlisten for dette Aar finder vi i Madame *A. P. Thomas'* Hus i Kongensgade Nr. 17 i Christiansted som Beboere opført først Ejerinden og Familien, dernæst nogle Slaver tilhørende Jomfru Lytton, vist en Datter af James Lytton, og endvidere Madame *Mitchell* og hendes Datter.

Men næste Aar træffer vi hende og Datteren i Dronningensgade Nr. 56 i Frederiksted, som ejedes af Jomfru *Eleonora Venton*, sikkert en Slægtning af Ann Mitchells første Mand. Hun var i Kost hos hende i en Aarrække, ogsaa efter at hun i 1825 flyttede til Nr. 30, 31 i Strandgade. Kopskatlisterne nævner dem undertiden ved Navn, og i andre Aar er de simpelt hen regnede som *Eleonora Ventons* Familie.¹³⁵

Der var neppe mange Lyspunkter i Ann Mitchells Liv med den aandssvage Datter, men i Ny og Næ har der vel været kortere eller længere Besøg hos gamle Venner paa Øens Plantager. Under et saadant Besøg paa Plantagen *Annaberg*, Nr. 28 i Kongens Kvt. døde Ann Mitchell 24 Marts 1827, 83½ Aar gammel.

Købmanden *James Brown*, som var beskikket Værge for Ann Widberg og formodentlig ogsaa Lavværge for Moderen, indberettede 2 Dage senere hendes Død til Skifteretten i Christiansted og tilføjede, at hun efterlod sig intet, og at der var intet at skifte. Proklama i Boet synes heller ikke at være udstedt. Men dette var alligevel ikke helt rigtigt, thi hun ejede halvt med Datteren den Kapital paa 8004 Rdl., som stod i Overformynderiet, og hun havde en ikke ubetydelig Gæld.¹³⁶

¹³³ Kopskatlister f. St. Cr. 1802—06. Dansk-vestind. Reg. Avis 1807. Nr. 36, 37.

¹³⁴ Lodge. Alexander Hamilton. 1894. Appendix.

¹³⁵ Kopskatlister f. St. Cr. 1818—27.

¹³⁶ Registrerpr. f. Chrsted 1821—29 f. 132.

I 1829 stævnedes *Eleonora Venton Ann Widberg* og hendes Værge James Brown til Betaling af Ann Mitchells og Ann Widbergs Gæld til hende for Kost og Ophold i adskillig Tid, og Ann Widberg blev 11 August 1829 dømt til at betale sin Andel, 1366 Rdl. 3 r. 2 st. ved Hjælp af sine Rentepenge fra Overformynderiet. Hun synes derefter vedblivende at have haft sit Ophold hos Jomfru Venton, nu i Dronningensgade Nr. 32 i Frederikssted, indtil hun døde 1 Januar 1831.¹³⁷

ALEXANDER HAMILTONS VENNER PAA ST. CROIX.

Det var kun saa kort en Tid af sin tidlige Ungdom, som *Alexander Hamilton* kom til at tilbringe paa St. Croix, og naar vi nu har set, hvorledes Slægten Lytton, som han gennem Moderen var forbunden med, svandt ind ved Dødsfald og spredtes for alle Vinde ved Bortrejse, saa at til sidst kun den stakkels Kusine Ann Venton eller Mitchell og hendes aandssvage Datter blev tilbage, er det let at forstaa, at han ikke fik Lejlighed til at knytte mange Venskabsbaand, som kunde blive saa faste, at de bandt udover det korte Tidsrum, hans Ophold paa Øen varede.

Det er, som nævnt i det foregaaende, sandsynligt, at Alexander efter Moderens Død blev optaget i Købmanden Thomas Stevens' Hus. Om Aarsagen hertil har været almindelig menneskelig Medlidenhed med den moderløse Dreng, eller om der tillige, saaledes som Gertrude Atherton formoder, har været et fjernere Slægtskabsforhold mellem Alexander og Familien Stevens, kan ikke oplyses. De indtil dette Øjeblik fremdragne Papirer giver intet Fingerpeg.

Thomas Stevens var oprindelig bosat paa Antigua, hvor han vistnok var født i 1724 som Søn af den Købmand Thomas Stevens, der 29 April 1727 solgte 13 Negerslaver til Planteren Choppin paa Nevis. Han blev i December 1745 i St. John's Cathedral viet til *Ann Andsley* og flyttede i Tiden mellem 1755 og 1758 med sin Familie til St. Croix, hvor han snart købte Hus i Christiansted. Han fik efterhaanden en saa anset Stilling, at han blev Kirkeværge for Byens engelsk-episkopale St. John's Kirke. Han døde 24 Maj 1778, 54 Aar gammel. Hustruen Ann overlevede ham til 1 April 1789. I Følge hans Testamente af 24 Maj 1778, kongelig konfirmeret 22 Januar 1789, efterlod han 5 Børn, nemlig Sønerne Thomas, Edward og Richard samt Døtrene Mary og Ann.¹³⁸

¹³⁷ Overformynd.Sessionspr. 1825—32. p. 331. Kopskatlister f. St. Cr. 1828—30.

¹³⁸ Marriage Reg. f. St. John's Cath. Antigua. Pantebog f. St. Cr. 1749—51. f. 147. Kopskatl. f. St. Cr. 1758. R. Dan. Am. Gaz. VIII Nr. 1089, XIX Nr. 1320. Danske Canc. Vestind. S. 1773—86 f. 226.

Den næstældste Søn, *Edward*, blev døbt i St. John's Cathedral paa Antigua 14 November 1754, og det er altsaa fejlagtigt, naar K. Carøe opgiver hans Fødselsdag til 28 Februar 1752.¹³⁹

Edward var Alexander Hamiltons eneste jævnaldrende Ven fra Barndomsaarene paa St. Croix, og det kan vel tænkes, at de alle-rede fra 1765 har været Skolekammerater, men senest i 1769 blev Edward sendt til New York, hvor han i 1770—74 studerede ved King's College, indtil han i 1774 opnaaede Bachelorgraden.¹⁴⁰ Det var under dette Ophold, at Alexander tilskrev ham sit velkendte ældste Brev af 11 November 1769, hvori han klagede over sin Stilling som Kontorist og byggede Luftkasteller om, at det ogsaa en Gang maatte lykkes ham at hellige sig Studierne. Brevets intime Tone i Omtalen af Familiens enkelte Medlemmer kan meget vel tyde paa, at han var deres Husfælle, men siger intet om et Slægtskab.¹⁴¹

Edward Stevens var, saa vidt man kan se af Kopskatlisterne, paa St. Croix i 1774—75,¹⁴² men i 1775 genoptog han sine Studier ved Universitetet i *Edinburgh*, hvor han tog den medicinske Doktorgrad 12 September 1777 paa en Afhandling »*De alimentorum concoctione*«, udgivet i *Edinburgh* 1777.¹⁴³

Derefter havde han 22 Juli 1782 Colloquium ved det medicinske Fakultet ved *København's* Universitet, hvorved han opnaaede en officiel *Licentia practicandi* paa St. Croix.¹⁴⁴

Her begyndte han sin Virksomhed, idet han fra 1 Februar 1783 indtraadte i et Kompagniskab med den jævnaldrende Læge *James Steven Ferrall*, som allerede havde praktiseret i nogle Aar.¹⁴⁵ Edward Stevens giftede sig med *Eleanor Stevens*, hendes Forældres Navne og Tid og Sted for Brylluppet kendes ikke. Han købte Hus i Kirkegade Nr. 15 og levede her i et barnløst Ægteskab, indtil Eleanor døde 13 Marts 1792.¹⁴⁶

Efter Eleanors Død solgte Stevens 1 Marts 1793 Huset i Kirkegade 15 til Byfoged *Hans Winding*,¹⁴⁷ og han ophævede Kompagniskabet med Dr. James St. Ferrall. Han fik 17 Marts 1793 kongelig Tilladelse til at udstede Proklama i Hustruens Bo og i andre Boer, hvori han var Exekutor, samt i Firmaet Ferrall & Stevens,¹⁴⁸ og derefter forlod han St. Croix for en Aarrække.

¹³⁹ Bapt. Reg. f. St. John's Cath. Antigua. K. Carøe, Danske Lægestand I p. 120.

¹⁴⁰ Harold Larson: Brev af 6. Sept. 1938.

¹⁴¹ G. Atherton: A few of Hamilton's Letters p. 3.

¹⁴² Kopskatl. f. St. Cr. 1774—75.

¹⁴³ Harold Larson: Breve af 6. Sept. 1938 og 16. Febr. 1939.

¹⁴⁴ K. Carøe: Danske Lægestand I p. 120.

¹⁴⁵ Pantebog f. St. Cr. 1783—84. f. 7.

¹⁴⁶ R. Dan. Am. Gaz. XXII, Nr. 26, 48. Kopskatlister f. St. Cr. 1786 ff.

¹⁴⁷ Pantebog f. St. Cr. 1788—93. f. 759.

¹⁴⁸ Danske Canc. Vestind. Sager 1787—99. f. 274.

Omtrent samtidig med Afrejsen giftede han sig paany, uvist om paa St. Croix eller i Nordamerika, med *Hester Amory*, f. *Kortright*, som var Enke efter Købmand *William Amory* i Christiansted. *William Amory* var den ene af de 2 Købmænd, som *Alexander Hamilton* gav Fuldmagt i 1786. Han havde tidligere været gift med *Catharina Rosevelt*, som døde 3 Oktober 1782, og han giftede sig paany 17 Juli 1788, men døde vist i Februar 1791, thi hans Dødsbo blev taget under Skiftebehandling 7 Februar 1791.¹⁴⁹

Edward Stevens Rejse gik til Philadelphia, saaledes som det fremgaar af et Brev af 9 December fra ham til Broderen *Thomas*.¹⁵⁰ Her var han 1794—95 Professor ved Columbia medical school.¹⁵¹ Han fornyede i disse Aar Ungdomsvenskabet med *Alexander Hamilton*, og det var i Philadelphia, at han i Maj 1796, umiddelbart før han tiltraadte en Rekreatjonsrejse til Søs, skrev et Afskedsbrev til denne, hvoraf det fremgaar, at i alt Fald de ældste af Børnene i Stevens' andet Ægteskab er født i Amerika.¹⁵²

Opholdet i Amerika medførte iøvrigt, at Stevens traadte i amerikansk Statstjeneste og overtog en Stilling som Generalkonsul paa *San Domingo* ved Udgangen af Februar 1799.¹⁵³ 18 April ankom han til *Cap François* (nu *Cap Haytien*), hvor han forhandlede med *Toussaint Louverture*. Han kunde dog ikke taale Klimaet og anmodede allerede 31 Maj 1800 om at blive kaldt hjem. Han forlod *San Domingo* snart efter 10 September 1800.¹⁵⁴

I 1804 vendte han med sin Familie tilbage til *St. Croix* og slog sig ned i Major *Søbøtkers* Hus i Kongensgade i Christiansted, indtil han næste Aar kunde overtage det Hus i Strandgade Nr. 7, 8, som hans Hustru og hendes Søskende i sin Tid havde faaet som Gave af deres Mormoder, Fru *Elizabeth Hendrichsen*, f. *Pickering*, Major og Stadshauptmand *Cornelius Hendrichsens* Enke.¹⁵⁵

Dr. Edward Stevens kom gennem sit andet Ægteskab ind i Planteraristokratiet paa *St. Croix*. Hans Hustru *Hester Kortright* var Datter af Planteren *Cornelius Kortright*, som døde 11 Juli 1777,¹⁵⁶ og Hustru *Elizabeth Hendrichsen*, død før 7 Juni 1832,

¹⁴⁹ Hollandsk Ref. Kirkebog f. St. Cr. 1764—87. p. 129. Dansk Kirkebog f. St. Cr. 1780—94. Pr. 31, Generalfortegn. o. Skifter foretagne paa St. Cr. 1781—1800. W. Amorys Skifte Nr. 6.

¹⁵⁰ Pantebog f. St. Cr. 1793—97 f. 354.

¹⁵¹ Harold Larson: Brev 24 Januar 1938.

¹⁵² G. Atherton: A few of Hamilton's Letters p. 189.

¹⁵³ J. C. Hamilton: Works of Hamilton. V. p. 398.

¹⁵⁴ Am. Historical Review Bd. 16 p. 64 ffg.

¹⁵⁵ Kopskatlister f. St. Cr. 1804—05. Pantebog f. St. Cr. 1793—97. f. 355.

¹⁵⁶ R. Dan. Am. Gaz. VIII Nr. 1043.

som i sit andet Ægteskab var gift med Planteren *Samuel Newton*, død før 9 Maj 1807.¹⁵⁷

Blandt hendes Søskende kan nævnes Broderen, Planter *Cornelius Hendrichsen Kortright*, som 8 Juni 1785 ægtede *Hylleborg Margaretha Juliana v. Walterstorff*, f. 15 November 1766, en Søster til den senere Generalgouvernør, endvidere hendes Søster *Sarah Heyliger Kortright*, død 1839, som 11 Maj 1787 ægtede den senere Generalgouvernør *Ernst Frederik v. Walterstorff*, f. 1 April 1755, død 13 Oktober 1820,¹⁵⁸ og dernæst Søsteren *Elizabeth Kortright*, som 8 Januar 1784 blev gift med Købmand i Christiansted *Benjamin Yard*, der døde mellem 28 Juli og 4 September 1787.¹⁵⁹ I Begyndelsen af Aaret 1790 giftede hun sig med Købmanden *James Yard*, som nedsatte sig i Philadelphia,¹⁶⁰ og som synes at have været Broder eller Fætter til Benjamin Yard. Han deltog i Behandlingen af dennes Dødsbo og var Fadder til den efter Benjamin Yards Død fødte Datter,¹⁶¹ samt overtog hans Forretning i Kompagni med hans første Hjælper under Firma-navnet *Yard & Hennen*, indtil den ophævedes 14 Maj 1791.¹⁶² Det er James Yard, som i sin høje Alder har givet Oberst *Pickering* forskellige, lidt uklare og delvis urigtige Meddelelser om Alexander Hamiltons Familieforhold.¹⁶³

Ogsaa disse nye Slægtninge, som Edward Stevens fik i sit andet Ægteskab, kom i Brevveksling med Hamilton. Der foreligger saaledes et Brev af 20 April 1803 fra Generalgouvernør Walterstorff som Svar paa Hamiltons af 5 August 1802, der viser, at Forbindelsesleddet netop var Dr. Stevens, og som iøvrigt giver Udtryk for den store Interesse, hvormed ikke alene Walterstorff, men ogsaa den danske Udenrigsminister, Grev *Bernstorff*, omfattede Hamiltons Person, hans Virksomhed og ikke mindst hans Forfatterskab, som Bernstorff betegner som »klassiske Værker«.¹⁶⁴

Edward Stevens var i Aarenes Løb utvivlsomt blevet en velhavende Mand, og han havde sat sin Formue i Plantager. Men i de sidste Aar af hans Liv blev ogsaa han et Offer for den Krise, som hærgede St. Croix, og han maatte se sine egne saavel som sin Hustrus Plantager Upper Love, Brookshill, Lille

¹⁵⁷ Dansk-vestind. Reg. Avis 7 Juni 1832, 11 Maj 1807.

¹⁵⁸ Danm. Adelsaarbog XXVII, Slægten Walterstorff.

¹⁵⁹ Danske Canc. vestind. Sager 1787—99. f. 35. Pr. Nr. 31. Generalfortegn. o. foretagne Skifter p. St. Cr. 1781—1800. St. John's Church reg. 8 Januar 1784.

¹⁶⁰ Overformynd. p. St. Cr. Sessionspr. 1774—98. p. 87.

¹⁶¹ Dansk Kirkebog f. St. Cr. 1780—94. Daab 3 Feb. 1788.

¹⁶² R. Dan. Am. Gaz. XXI. Nr. 2541.

¹⁶³ Lodge. Alexander Hamilton. 1894. Appendix.

¹⁶⁴ G. Atherton: A few of Hamilton's Letters p. 246.

la Grange og Oxford sat til Tvangsauktion for ubetalte Skatter.

Edward Stevens døde paa Plantagen Grove Place paa St. Croix 30 September 1834.¹⁶⁵ Hans Hustru overlevede ham.

En Ven i en noget ældre Alder havde Alexander Hamilton i den presbyterianske Præst Dr. *Hugh Knox*.

Født i 1727 blev han i December 1755 Præst paa den lille hollandsk-vestindiske Ø *Saba*, nordvest for St. Kitts. Her tilbragte han 16 Aar, men det sidste Aar kom der en Kurre paa Traaden, og det er formodentlig den, som bragte ham til at søge til St. Croix. Ved hans Bortrejse gav Menighedens Ældste og Fattigforstanderne (Deacons) 30 November 1771 et Vidnesbyrd om, at han i de 16 Aar, han havde været iblandt dem, havde levet et ædrueligt, regelmæssigt og i en hver Henseende eksemplarisk og opbyggeligt Liv, og han havde været omhyggelig og flittig i sin Præstegerning, bortset fra et Angreb paa hans Karakter for snart et Aar siden, som han afviste til vor fulde Tilfredshed, en Historie, som blev grovelig fordrejet af onde og ildesindede Folk. Vidnesbyrdet blev samme Dag tiltraadt af Øens Gouvernør Peter Simmons, og 7 December af fremtrædende Folk af Menigheden og Borgerraadet og paany bekræftet af Gouvernør Peter Simmons, og 12 December af Generalgouvernør Jan de Windt paa St. Eustatius.¹⁶⁶

Væbnet med dette Dokument kom Hugh Knox i 1772 til Christiansted, hvor han 30 August 1772 fik Kaldsbrev for den presbyterianske eller skotske Menighed.¹⁶⁷ Dagen efter indtraf den store Orkan 31. August 1772. Orkanen gav ham Anledning til den paafølgende Søndag 6 September at holde en Prædiken, som han snart efter lod trykke.

Hugh Knox var en Mand, som interesserede sig stærkt for sine Medmenneskers Ve og Vel, og som havde let ved at bringe personlige Ofre for at hjælpe andre. Han var ikke alene Præst men ogsaa Læge og fik 19 Januar 1776 kongelig Tilladelse til at praktisere paa St. Croix og 24 August Gouvernementets Tilladelse til at holde Apothek.¹⁶⁸ Han var Journalist og overtog undertiden Ledelsen af det officielle Blad *Royal Danish American Gazette* i Redaktøren *Daniel Thibous* Forfald.

¹⁶⁵ Dansk-vestind. Reg. Avis 2 Okt. 1834.

¹⁶⁶ Harold Larson, Brev af 6 September 1938.

¹⁶⁷ Danske Canc. 4 Departm. aabnede og lukkede Breve 1771—73, p. 273.

¹⁶⁸ Carøe, Den danske Lægestand I, p. 71. Danske Canc. Vestind. Sager 1773—76, f. 104. R. Dan. Am. Gaz. VII, Nr. 906. 24 Aug. 1776.

Da det rygtedes at en ung Mand havde sendt sin Fader et ualmindeligt velskrevet Brev med Beskrivelse af Orkanen, var Hugh Knox straks Fyr og Flamme af Interesse for Brevet og dets Forfatter, som var *Alexander Hamilton*. Det lykkedes til sidst at faa Hamilton til at indvilge i Brevets Offentliggørelse i Gazetten, hvor det blev trykt 3 Oktober 1772 med den Indledning, at det efterfølgende Brev blev skrevet en Uge efter Orkanen af en ung Mand her paa Øen til sin Fader; en Afskrift af det faldt tilfældig i Hænderne paa en Herre, som da han selv fandt Behag i det, viste det til andre, som var lige saa tilfredse med det, og som alle var enige om, at det ikke vilde være uden Interesse for Offentligheden. Forfatterens Beskedenhed, der saalænge afslog at fremlægge det til offentlig Beskuelse, er Grunden til at det fremkommer saa sent.

Selve Brevet giver en levende Beskrivelse af Orkanen og dens Ødelæggelse, hvortil der er føjet en Fremstilling af Brevskriverens Tanker og Følelser i kristelig-filosofisk Aand, skrevet i Tidens lidt hastemte Stil, og sluttelig en rosende Udtalelse om »Generalens« meget heldbringende og humane Bestemmelser, ved hvilke han har vist sig at være »Manden«¹⁶⁹ Manden er Generalgouvernør *Ulrich Wilhelm Roepstorff*, som var ansat i dette Embede fra 8 Juni 1771 til 5 April 1773.

Det er uden for al Tvivl, at den Herre som læste Brevet og fik det offentliggjort, er Hugh Knox, som derefter arbejdede for, at Hamilton skulde have en yderligere Uddannelse i Nordamerika. Det falder helt i Traad med den Fremstilling, som *Lodge* giver af den udmærkede Dr. Knox, en af Drengens tidligste Venner, ved hvis Breve Hamilton fandt kloge og gode Raadgivere i New York, som skaffede ham ind ved Latinskolen i *Elizabethtown*.¹⁷⁰ Hugh Knox vedligeholdte Forbindelsen med Hamilton og der er bevaret 2 Breve fra Knox af 31(!) April og 10 December 1777, som er Svar paa tabte Breve fra Hamilton.¹⁷¹

Det fremgaar af *James Lytton sen.s* Skifte, at Hugo Knox stod Familien Lytton nær. Forklaringen kan maaske findes deri, at den *Andrew Knox*, som, allerede før Hugh Knox kom til *St. Croix*, var i Lyttons Tjeneste i Nord Carolina,¹⁷² var en nær Slægtning, maaske Broder til Hugh Knox. Allerede i 1779 tog Hugh Knox sig varmt af *Ann Ventons* Sag overfor Skifteretten,¹⁷³

¹⁶⁹ R. Dan. Am. Gaz. III, Nr. 234. G. Atherton. A few of Hamilton's Letters. p. 261.

¹⁷⁰ Lodge. Alexander Hamilton 1894. p. 3.

¹⁷¹ G. Atherton. A few of Hamiltons Letters. p. 15, 38.

¹⁷² Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted. f. 340.

¹⁷³ Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted. f. 668.

og siden havde han Fuldmagt for hende og for Hannah Hallwood efter deres Bortrejse fra St. Croix.

Hugh Knox' Hustru *Mary* døde 24 Januar 1788,¹⁷⁴ og han selv døde 9 Oktober 1790, 63 Aar gammel. Der var Sønner og Dotre i deres Ægteskab.¹⁷⁵

Det Firma Beckman & Cruger, i hvis Tjeneste Alexander Hamilton traadte, var oprettet af to unge ugifte New Yorkkøbmænd, *David Beckman* og *Nicholas Cruger*. Tidligst sporer man det i Kopskatlisten fra 1766, da det har til Huse i et af Dr. Robert Mears lejet Hus, Kongensgade 8 i Christianssted. I 1768 solgtes Huset til Kammerraad Søbøtker og Landsdommer Klingenberg, men Lejemaalet fortsattes. Allerede i 1769 er Nicholas Cruger ene; David Beckman er bortrejst. I 1770 har Cruger købt Huset; Kompagniskabet er vist opløst og Forretningen videreført af Cruger, thi David Beckman bor i dette Aar for sig selv i John P. Richardsons Hus Strandgade 21.¹⁷⁶

Ved Optagelsen af en ny Matrikul over Ejendommene i Christiansted i 1777 viser det sig, at Nicholas Cruger da var Ene-ejer af de to Grunde Nr. 7.8. i Kongensgade paa hvilke han startede Forretningen sammen med David Beckman, men han havde udvidet Virksomheden bl. a. ved Tilkøb af Nr. 23 og 26 i Kongens Tværgade. Arbejdsprotokollen oplyser at Nr. 7 og 8 siden ejedes af L. Andersens Arvinger og ved en Opmaaling af disse Arvingers Grund, foretaget 2 August 1803 viser det sig at denne laa paa det sydvestlige Hjørne af Kongensgade og Kongens Tværgade.¹⁷⁷

Her havde *Alexander Hamilton* altsaa sin Arbejdsplads i Christiansted, men de gamle Bygninger er ikke bevarede i vor Tid. Det er en Misforstaaelse, naar den lokale Tradition har villet stedfæste Crugers Ejendom paa den modsatte Side af Gaden, ligeoverfor Gouvernementshuset.

Den ældste Regning, jeg har funden fra Firmaet er en Regning fra 2 April 1766 i Købmand *Luke Thomas* Skifte, men den er selvfølgelig ikke fra Firmaets Stiftelsesdag, der kan sættes til Begyndelsen af 1766. I samme Skifte foreligger Vidnesbyrd om, at *John Cruger*, Mayor i New York 26 September 1764

¹⁷⁴ Pr. Nr. 31, Generalfortegn. o. foretagne Skifter p. St. Cr. 1781—1800.

¹⁷⁵ R. Dan. Am. Gaz. XXI, Nr. 2480. Danske Canc. vestind. Sager. 1787—99. f. 61, 205, 208. Kopiskiftebr. Nr. 136. Hugh Knox Bo.

¹⁷⁶ Kopskatliste f. St. Cr. 1766—70.

¹⁷⁷ Landmaalerens Arbpr. 1765—85. f. 72, 79. Landmaalerens Arbpr. 1803 p. 6.

har haft Forbindelse med Luke Thomas.¹⁷⁸ Det ligger da nær at antage, at Beckman & Cruger har overtaget John Crugers Forretninger paa St. Croix, og dette saa meget desto mere, som Nicholas Cruger mange Aar efter i sit Testamente giver »sin agtværdige og aldrende Farbroder John Cruger 150 aarlig for Livstid«. ¹⁷⁹

I Hamiltons Brev af 16 November 1771 angaaende en Fragt til Tileman Cruger paa Curaçao omtales ogsaa en John H. Cruger, antagelig i Nordamerika som Participant i Ladningen.¹⁸⁰

Firmaet Beckman & Cruger var en Import- og Eksportforretning af enhver Vare, der brugtes eller fremstilledes i Plantagedriften, ligefra Fødemidler som Mel, Ris og salt Kød til Materialier som Tømmer og Stangjern, Muldyr og Slaver. Eksporten omfattede Øens Produkter, Sukker, Rom og Bomuld. Det kan nævnes, at 26 Januar 1771 solgte Kortright og Cruger 300 første Klasses Slaver, lige indført fra Windwardkysten af Afrika. De blev solgt fra Crugers Plads.¹⁸¹

David Beckman var født 17 Januar 1733 som Søn af *Gerardus Beckman*.¹⁸² Han ægtede 2 April 1772 *Sarah Harris*, Enke efter Planteren *George Harris*, som døde i 1769. Hun havde i sit første Ægteskab haft 2 Sønner og 1 Datter men de var alle døde, da hun giftede sig paany.¹⁸³ Hun var født *Child*. 4 Oktober 1747 blev den afdøde Planter *William Childs* Skifte sluttet. Arvingerne var hans Børn *William*, 16 Aar, *Elizabeth*, 17 Aar, *Anna*, 13 Aar, *Sarah*, 11 Aar og *Fannie Choppin*, 6 Aar. Den afdøde havde ønsket *James Boyle* og *James Lytton* som Formyndere. Den sidste var »allerede med een Deel Formynderskaber belastet«, men blev desuagtet udtaget som Formynder. Datteren *Elizabeth* blev snart efter gift med Planteren *Robert Huggins* paa *Nevis*, sikkert den samme, som var Vitterlighedsvidne i 1745, da *John Faucett* underskrev sit Testamente. Ogsaa *Fannie Choppin Child* blev siden gift med en *Huggins* og derefter med *William Broons* paa *Nevis*. 14 Marts 1756 blev Skiftet efter *William Child jun.* sluttet i *Christiansted* og de fire Søstre var hans eneste Arvinger.¹⁸⁴

¹⁷⁸ Skiftepr. Nr. 37. 1772—77. f. 186, 196.

¹⁷⁹ Pantebog f. St. Cr. 1800—1801. f. 27.

¹⁸⁰ G. Atherton. A few of Hamiltons Letters. p. 4, 7.

¹⁸¹ R. Dan. Am. Gaz. I Nr. 59, III Nr. 256, V Nr. 346.

¹⁸² Harold Larson: Brev 6. Sept. 1938.

¹⁸³ Kopskatl. f. St. Cr. 1769.

¹⁸⁴ Skiftepr. f. Comp. 1742—52 p. 1. Skiftepr. f. Chrsted. Nr. 11 1759—61 f. 5.

Sarah giftede sig inden 1758 med *George Harris*, og de overtog i dette Aar som Arvinger William Childs Plantage.¹⁸⁵

David Beckmans og Sarah Harris Bryllup stod i den engelske Præstegaard i Christiansted og paa Bryllupsdagen blev Ægteskabskontrakten underskrevet.¹⁸⁶ I Midten af Juni rejste de nygifte fra St. Croix med Kaptain Lightbournes Skib og blev vistnok borte fra Øen i nogle Aar,¹⁸⁷ men før Skiftemødet 16 Juli 1777 i James Lytton sen.s Bo var David Beckman vendt tilbage til St. Croix, thi paa dette overtog han Formynderskabet for James Lyttons Børn med Christiana Huggins.¹⁸⁸

David Beckman nedsatte sig nu som Planter og købte Plantagerne *Body Slob* og *Beverhoudt*, Nr. 19 og 11 i Dronningens Kvt. samt *Sallys Fancy*, Nr. 31 i Østende Kvt. Litr. A., som efter Hustruens Død gik over til deres Arving. 10 December 1784 fik Planter David Beckman kongelig Bevilling til at indkalde sine Kreditorer, sandsynligvis paa Grund af en midlertidig Bortrejse fra Øen.¹⁸⁹

David og Sarah Beckmans Ægteskab var barnløst, i alt Fald havde de ingen Børn, som levede, da de 27 Juni 1790 skrev deres Testamente, som blev kongelig konfirmeret 8 November 1793.¹⁹⁰ Blandt de Slægtninge, Gudbørn og andre, som skulde arve, nævnes ogsaa David Beckmans Broder *William Gerard Beckman* i Liverpool, en i 1790 afdød Søster *Effe Beckman*, som havde været gift med den ligeledes afdøde *Philip Verplank* i Fishkill i Staten New York, og endvidere en *David Beckman Lynson*. En af Arvingerne var *Charles David Goold*, en Søn af Købmand *Edward Goold* i New York, som var gift med Sarah Beckmans Niece, *Sarah Child Huggins*, sikkert en Datter af *Robert Huggins* og *Elizabeth Child*. Paa Sarah Beckmans Side nævnes desuden Søsteren *Fanny Huggins*, som i 2^e Ægteskab var gift med *William Broons* paa Nevis, en Niece *Lucretia Huggins* og James Lyttons Hustru *Christiana Huggins*, hvis Slægtsforhold til Sarah Beckman dog ikke oplyses.¹⁹¹

David Beckman døde i 1793 og Skiftebehandlingen begyndte 31 Juli 1793.¹⁹² Sarah Beckman overlevede ham til 8 Januar 1818,

¹⁸⁵ Kopskatl. f. St. Cr. 1758.

¹⁸⁶ Kirkebog f. St. John's Church. Dato fejlagtig opgivet som 2. Dec. Danske Canc. Vestind. Sager 1787—99 f. 323.

¹⁸⁷ Harold Larson: Brev 6. Sept. 1938.

¹⁸⁸ Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted. 1772—79. f. 630.

¹⁸⁹ Danske Canc. Vestind. Sager. 1773—86. f. 565.

¹⁹⁰ Danske Canc. Vestind. Sager 1787—99. f. 323.

¹⁹¹ Registr. pr. f. Chrsted. 1815—26. f. 96.

¹⁹² Pr. Nr. 31, Generalfortegn. o. foretagne Skifter paa St. Cr. 1781—1800.

Vurdering af Boet skete 24 Januar. Da Charles David Goold var død, blev det hans Moder Sarah Child Goold, som overtog Plantagerne.¹⁹³

Nicholas Cruger blev Medlem af en anset Planterslægt paa St. Croix, da han 15 April 1772 ægtede *Anna de Nully* en Datter af Stadshauptmand *Bertram Pieter de Nully* og Hustru *Catharine de Nully* f. *Heyliger*. *Bertram Pieter de Nully* var af en oprindelig fransk, men til Holland indvandret Familie, og han selv kom til St. Croix fra den hollandske Koloni St. Eustatius, og *Catharine* var en Datter af en tidligere Gouvernør paa St. Eustatius, som endte sine Dage som Plantageejer paa St. Croix. *Anna de Nullys* Vielse skete derfor i den hollandsk-reformerte Kirke i Christiansted.¹⁹⁴

Anna de Nully havde 2 Søskende, *Peter Heyliger de Nully*, som blev gift med *Anna Margrethe Brown*, og som døde i København 15 Marts 1776, 27 Aar gammel, og *Mary de Nully*, som 30 December 1772 blev gift med Planteren *John Rengger*, der døde i December 1798, Skiftet begyndt 24 December.¹⁹⁵

Bertram Pieter de Nully døde i Sommeren 1772, kort før Orkanen 31 August, altsaa ikke længe efter *Nicholas Crugers* Bryllup, medens *Catharine de Nully* afgik ved Døden før 12 Oktober 1799.¹⁹⁶

Nicholas Cruger var utvivlsomt baade gennem sin Forretning og sine Familieforbindelser, men ogsaa paa Grund af hans hæderlige og dygtige Personlighed en særdeles anset Mand paa St. Croix. Dette fandt bl. a. sit Udtryk i, at han blev valgt til at være en af de tre Overformyndere paa Øen, en Stilling, som han bestred fra 22 September 1774 til 2 September 1779, og han fratraadte kun paa Grund af Bortrejse af Helbredshensyn.¹⁹⁷ Han havde desuden overtaget Stilling som Exekutor eller Værge i adskillige Boer. I *James Lytton sen.* Skifte blev han i Skiftemødet 26 Juli 1777 beskikket som Formynder for *John Williams Lytton*, *James Lytton jun.* Søn af første Ægteskab,¹⁹⁸ og han kom siden i en Aar-

¹⁹³ Registrerpr. f. Chrsted. 1815—26. f. 93. Skiftebrev Nr. 24 Sarah Beckmans Skifte.

¹⁹⁴ Hauch-Fausbøll. Af Slægten Browns Historie p. 151. Kirkebog f. holl. Kirke p. St. Cr. 1764—87. Vielse.

¹⁹⁵ Pr. Nr. 31, Generalfortegn. o. de p. St. Cr. foretagne Skifter 1781—1800.

¹⁹⁶ Danske Canc.. 4 Dept. Aabne og lukkede Breve 1771—73. p. 365. Pr. Nr. 31, Generalfortegn. o. Skifter foretagne p. St. Cr. 1701—1800.

¹⁹⁷ Overformynd. Sessionspr. 1774—98. p. 49, 57, 58.

¹⁹⁸ Skiftepr. Nr. 50 f. Chrsted 1772—79. f. 630.

række til at indtage en lignende Stilling som Hamiltons i Crugers Forretning.

Det er tvivlsomt, om det tropiske Klima passede for Nicholas Crugers Helbred. Allerede i Hamiltons Brev af 16 November 1771 til Tileman Cruger omtales at Nicholas Cruger havde maattet rejse til New York paa Grund af en meget slet Helbredstilstand,¹⁹⁹ og i 1779 var det samme Tilfældet. Da hans Hustru Anna de Nully døde i 1783, fik han 5 September kongelig Tilladelse til at indkalde Kreditorerne med Aar og Dags Varsel,²⁰⁰ og 25 Juli 1785 udstedte han Generalfuldmagt til John Sempill & Co. og John Rengger, hans Svoger, til at handle paa hans Vegne paa St. Croix.²⁰¹ Han ophævede sin Forretning her og trak sig tilbage til New York, men han beholdt de fleste af sine faste Ejendomme, baade i Christiansted og paa Landet.

Før 22 Februar 1791 har Nicholas Cruger giftet sig paany, thi paa denne Dag opretter han et Testamente i New York, hvorved han fordeler Arven mellem sin Hustru og sine Børn, saaledes at Hustruen faar en Trediedel og Børnene af begge Ægteskaber to Trediedele. Hans Farbroder John Cruger skal aarlig for Livstid have 150.

Nicholas Crugers anden Hustru hed *Ann Markoe*, Tid og Sted for Brylluppet kendes ikke. Hun var Datter af *Isaac Markoe*, Ejer af Plantagerne *Prosperity* i Vestende Kvt. og *Williams* i Nordside Kvt. Litr. A., som døde 6 December 1777 og *Elizabeth Markoe*, der sad i uskiftet Bo efter Manden lige til sin Død før 22 Maj 1802.²⁰²

Ved Nytaarstid 1800 flyttede Cruger af Helbredshensyn igen til St. Croix. Han skrev her 16 Januar 1800 en Kodiciel til Testamentet, hvori han nøjere præciserede Arvens Fordeling, nemlig saaledes, at Børnene af første Ægteskab skulde tage Arv efter deres Moder og hendes Slægt og navnlig have Plantagen *Anna's Hope* i Kompagniets Kvt., medens Hustruen *Ann Markoe* skulde arve efter sine Forældre. Der var 3 Sønner og 3 Døtre i første Ægteskab, men der synes ikke at have været Børn i det andet.²⁰³

Nicholas Cruger døde paa St. Croix 11 Marts 1800. Enken *Ann Cruger* sendte Ansøgning til Kongen om at faa Boet exaraderet med den Motivering, at den afdødes betydeligste Efterladenskaber laa i Nordamerika, og Ansøgningen bevilgedes.²⁰⁴

¹⁹⁹ G. Atherton. A few of Hamiltons Letters. p. 6.

²⁰⁰ Pantebog f. St. Cr. 1783—84. f. 157.

²⁰¹ Panteb. f. St. Cr. 1785—88. f. 168.

²⁰² R. Dan. Am. Gaz. VIII. Nr. 1041. 10 Dec. 1777. I, Nr. 27. 22 Maj 1802.

²⁰³ Pantebog f. St. Cr. 1800—01. f. 21, 27.

²⁰⁴ Pantebog f. St. Cr. 1800—01. f. 75.

Snart efter blev hun gift med New Yorkkøbmanden *William Rogers*, som hun ogsaa overlevede, idet hun som Exekutrix i hans Bo 7 April 1831 gav en St. Croix Borger Fuldmagt til at hæve en Arv.²⁰⁵

SLUTNING.

I den foretagne Undersøgelse er det ubestrideligt fastslaaet, at *Alexander Hamilton* er en Søn af *Rachel Faucett* og *James Hamilton*. Han bar sit Navn allerede ved Moderens Død, og han vedligeholdte gennem Aarene en skriftlig Forbindelse med Broderen og Faderen, som begge benyttede Navnet Hamilton. I den sidste Del af sit Liv stod han ogsaa i Forbindelse med de skotske Hamiltoner, som anerkendte det nære Slægtskab.²⁰⁶

Man kan herefter se bort fra de i Litteraturen fremkomne løse Hypoteser om, at Alexander egentlig var en Søn af Generalgouvernør *Walterstorff*, som først kom til Vestindien længe efter Moderens Død, eller af General *Washington*, som hun ligesaa lidt har haft Mulighed for at møde.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der bekostede Alexander Hamiltons Ophold og Uddannelse, maa det fremhæves, at der kendes ingen anden Støtte fra Slægtens Side end de 6 Stole, som *James Lytton sen.* i 1765 skænkede *Rachel Lavien*, da hun satte Bo. I 1773 var *James Lytton sen.* og *Peter Lytton* døde og *James Lytton jun.* bortrejst, og i deres Skifter findes ingen Udgiftsposter i Alexander Hamiltons Favør.

Familierne *Stevens* og *Knox* økonomiske Evner var næppe store i disse Aar, og *David Beckman* var dels udtraadt af Firmaet *Beckman & Cruger* dels ogsaa bortrejst fra Øen i 1773.

Men *Nicholas Cruger*, hvis Forretning var i Fremgang, som havde indgaaet et velhavende Ægteskab, og i hvis Brød Alexander Hamilton var lige fra 1766 til hans Afrejse til Nordamerika, har utvivlsomt kunnet yde Hjælpen, samtidig med at *Dr. Hugh Knox* kunde give den moralske Støtte og de gode Raad.

Det er derfor sandsynligt, at *James Yard* har Ret, naar han i sin Samtale med Oberst *Pickering* udtaler som sin Formening, at det var *Mr. Cruger*, som bidrog til at skaffe Midlerne til Alexander Hamiltons Uddannelse.²⁰⁷

²⁰⁵ Pantebog f. St. Cr. 1807—09 p. 930 og Pantebog f. St. Cr. 1828—33 f. 284.

²⁰⁶ G. Atherton. A few of Hamiltons Letters, p. 196, 204, 212, 247.

²⁰⁷ Lodge. Alexander Hamilton 1894. Appendix.